உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்

மருதூரந்தாதி.

தலைமலைகண்டதேவர்

இயற்றியது.

இஃது

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

செய்த உரையுடன்

மேற்படியூர்

சதாசிவப்பிள்ளையால்

சென்னப்பட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மூன்றாம் பதிப்பு.

மன்மத௵ ஐப்பசிமீ

இதன்விலை அணா - ௪

(Copyright Registered.)

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்

மருதூரந்தாதி

மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

ஒருகொம் பிருபதம் மும்மதம் நால்வா யொரைந்துகரம்
பெருகுஞ் செவிசிறு குங்கண் புகர்முகம் பெற்றதந்தி
முருகன் றமைய னுமைமைந் தனைந்து முகன்மகன்மான்
மருகன் றுணைநம் மருதூ ரந்தாதி வருவிக்கவே.

இதனது பதப்பொருள் ஒரு கொம்பு - ஒருகோட்டையும்—இரு பதம் - இரண்டு திருவடிகளையும்—மும்மதம் மூன்று மதங்களையும்—நால் வாய் - தூங்குகின்ற வாயையும்—ஒரைந்து கரம் - ஐந்து கைகளையும்—பெருகும் செவி - பெருத்த காதுகளையும்—சிறுகும் கண் - சிறுத்த கண்களையும்—புகர் முகம் - புறகென்ற நிறத்தையுடைய முகத்தையும்—பெற்ற தந்தி - பெற்ற யானையும்—முருகன் தமையன் - முருகக்கடவுளுக்குத் தமையனாரும்—உமை மைந்தன் - பார்ப்பதி தேவியாருக்குக் குமாரரும்—ஐந்து முகன் மகன் - ஐந்துமுகங்களையுடைய சிவபெருமானுக்குப் புதல்வரும்—மால் மருகன் - விட்டுணுவுக்கு மருமகனுமாகிய விநாயகக்கடவுள்—நம் மருதூர் அந்தாதி வருவிக்கத் துணை - நம்முடைய மருதூரந்தாதியைச் செய்தற்குத் துணையாவர். என்றவாறு.

நூல்.

திருபபஙகையததநமமாதுககளிததவனசெநதுவாவாயத
திருபபஙகையததனபுகூாமருதூரனறிரையெழுநத
திருபபஙகையததனவாகததனனமுகனறெமமுனமழுத
திருபபஙகையததனிருபபனெனனெஞசிறறிருககறவே

(இ - ள) திரு அததம பஙகை நம மாதுககு அளிதத வன - அழகையுடைய பாதியாகிய பாகததை நமமுடைய உமாதேவியாருககுக கொடுததவரும—செம துவா வாயத திருப பஙகயததது அனபு கூா மருதூரன - செமபவளமபோ லும வாயையுடைய இலககுமி தாமரைமலரினகண அனப ிருநதிருககபபெறற மருதூரையுடையவரும--திரை எழுநது அதிா அம கயததது உபபு அன ஆகததன நானமுகன - அலை எழுநது ஒலிககினற நீரையுடைய ஆழமாகிய கடலைப போனற சரீரததையுடைய விடடுணுவுககும பிரமனுககும— தெவ முன மழுத திருபபு அம கை அததன - பகைவராயவ ளாாகடகு எதிரே மழுபபடையைத திருபபுகினற அழகிய கையையுடைய பிதாவுமாகிய சிவபெருமான—என நெஞசில திருககு அற இருபபன - என மனசினகணணே குறறம நீங குமவணணம எழுநதருளியிருபபா எ-று கயம-ஆழம உபபு-கடல அனன அன என இடைககுறைநது நினறது (க)

திருககணடநமபுமடியாாககொடடாதசிவனகரிய
திருககணடனநதமருதூரனவெறபிணிறறிஙகளசெஙக
திருககணடநநதிணுநநதாாதவமுஞசிதைககுமிநசத
திருககணடநணபனஙகேவநததாலறததிாநதவனே

(இ - ள) நமபும அடியாாககுத திருககு அணட ஒட டாத சிவன - (தமமை) விருமபும அடியவாகடகுக குறறம அணுக விடாத சிவபிரானும—கரிய திருக கணடன - கரிய அழகிய கழுததையுடையவரும—நநதம மருதூரன வெறபி

ணில-நமமுணடய மருதூரையுடையவருமாகிய கடவுளுடைய மலையினகணணே—திஙகள செஙகதிா உக்கு அணடம நநதினும - சநதிரனும சூரியனும உதிாநது அணடஙகள கெடினும—நநதாா தவமும சிதைககும இநதத திரு - கெடாதாராகிய முனிவருடைய தவததையும கெடுககினற இநதபபெணணை—கணட நணபன அஙகே வநததால அறத தீாநதவன - கணட சிநேகன அஙகே வநதமையால மிகத தெளிநதவன. எ-று. [பாஙகன தலைவனை வியததல] (உ)

தவனனிலஙகமலமலராமயன்சந்திரனமா
தவனனிலஙகமலமொருகாலவெமமைததனமைகுனறு
தவனனிலஙகமலனவையாமவனசாரவொணணு
தவனனிலஙகமலனமருதூரனசரணமககே.

(இ - ள.) தவனன - சூரியனும—இலம கமலமலா ஆம அயன - வீடு தாமரைமலராகபபெறற பிரமனும—சநதிரன - சநதிரனும—மாதவன - விடடுணுவும—நல நிலம - நனமையாகிய பூமியும—கமலம்-நீரும—ஒருகால வெமமைத தனமை குனறுதவன - ஒருகாலததினும வெமமையாகிய குணம நசிககபபெறுதவனாகிய அககினியும—அனிலம - காறறும—கம அலன - ஆகாயமும் அலலாதவராயும—அவை ஆமவன அவைகளாவோராயும—சார ஒணணுத வனன - அடையவொணணுத சுடுகாட்டையுடையவராயும—இலஙகு அமலன - விளஙகாநினற மலமுததராயும—மருதூரன-மருதூரையுடையவராயுமுளள சிவபெருமான—நமககுச சரண - நமககுப புகலிடம எ-று. வனம - சுடுகாடு. (௩)

நமனததியானஞசெனனககொதிததெமமைநாடிடுமு
னமனததியானநினபாறசெலலநலகுமுநானகுகையா
னமனததியானனனததபததாககெனறுநலலவனே
நமனததியானஞசெய்வாமருதூருறைநாயகனே.

(இ - ள்) நமன அததி ஆன நஞசு எனனக் கொதிதது எமமை நாடிடு முன - இயமன கடலில உணடாகிய விடம போலக் கோபிதது நமமைத தேடுமுனனா—நம மனம தியானம நினபால செலல நலகு - நமது மனசினுலே செயயபபடும தியானம உமமிடததே செலலுமவணணம அருளசெயயும,—முநநானகு கை ஆன மன - பனனிரணடுதிருககரஙகள (தமககு) உணடாகபபெறற தலைவராகிய முருககடவுளுககும—அததி ஆனனன அதத - யானையினது முகததையுடையவராகிய விநாயககடவுளுககும பிதாவே,—பததாககு எனறும நலலவனே - அனபாகடகு எநநாளும நலலவரே,—நம - (உமககு) வணககம,—நதது யானம செய வார மருதூர உறை நாயகனே - சஙகுகள ஊாதலைச செயகினற நீரையுடைய மருதூரினகண எழுநதருளியிராநினற தலைவரே.எ-று. யானம - ஊாதல வார - நீர். (ச)

அகனகததான ததடிவீழ்நதலறவடியொனறினு
யகனகததானததநாலைநதினுனையடாததவனறா
யகனகததானமதிலசூழ்மருதூரையடைபவரே
யகனகததாநினைததைமபுலததுனபமறுபபவரே.

(இ - ள்) அகல நகம தானதது அடி வீழநது அலற - பரநத (கைலாச) மலையாகிய இடததினது அடியினகண் விழுநது கதறுமவணணம—அடி ஒனறின நாயகம நகததான அததம நாலைநதினனை அடாததவன - ஒருபாதததிலுளள பெருவிரனகததினுல இருபதுகைககளையுடையவனுகிய இராவணனை வருததினவராகிய சிவபெருமானுடைய—தூய கனகததான மதில சூழ மருதூரை அடைபவரே - சுததமாகிய பொனனினுலே மதிலகள சூழபபெறற மருதூரைச சோபவரே—அகன் நகத தாம நினைதது - (தம) மனம மலருமவணணம தாம சிநதிதது—ஐம்புலம துனபம அறுபபவா - ஐமபுல

னகளாலாகிய துனபஙகளை ஒழிபபவா எ - று. சிவபெருமானு
டைய மருதூரையெனக கூட்டுக (௫)

அறுகாலனஞ்செறிவாரமருதூரரையாழியினபா
லறுகாலனஞசமாகணடரைததொணடரையாளபவரை
யறுகாலனஞசொரிவேளவியினலவணஙகனபாககரு
ளறுகாலனஞசவருகாலமுமோரலைவிலலையே.

(இ - ள) அறுகால அனம செறி வார மருதூரரை-வண
டுகளும அனனஙகளும நெருஙகுகினற நீரையுடைய மருதூ
ரையுடையவரும—ஆழியினபால அறுகாலன நஞசு அமா
கணடரை - கடலினிடததுளள சேடனுடைய விடம பொரு
நதிய கழுததினையுடையவரும—தொணடரை ஆளபவரை -
அடியாாகளை ஆளபவருமாகிய சிவபெருமானை—அறுகு ஆல
அனம சொரி வேளவியினல வணஙகு அனபாககு - அறுகை
யும ஆலஞசமிததையும அன்னததையும சொரிகினற யாகத
தினல வணஙகுகினற பததாகளுக்கு,—அருள அறு காலன
அஞச வரு காலமும - கருணை அறற இயமன அஞசும வண
ணம வருகினற காலததினும,—ஓரலைவு இலலை - ஒருதுனப
மும இல்லை. எ - று. (௬)

அலையமபுயஙகமணிமுடியானகொனறையநதொடைய
லலையமபுயனமருதூாவைகைநாடடினிலாலைவிறபை
யலையமபுயஙகுமவினைபோயததுயருமகலகைககுவந
தலையமபுயமலாபபானறொலைபபானெனறரிவையரே.

(இ - ள.) அலை அம புயஙகம அணி முடியான - திரை
யையுடைய கஙகாசலததையும பாமபையும அணிநத முடி
யையுடையவரும—அம கொனறைத தொடையல அலை அமபு
யன - அழகிய கொனறைமாலை அசைகினற அழகிய புயததை
யுடையவருமாகிய சிவபெருமானுடைய—மருதூா வைகை
நாடடினில - மருதூரைத தனனிடததுடைய வைகைநதி

சூழநத நாட்டினகண்ணே—ஆலை விலை பையல் ஐயமபு உயங்கும வினை போய - கருப்புவிலலையுடைய சிறுவனாகிய மனமதன ஐந்துபாணங்களினால் (எனனை) வருததுகினற தொழில நீங்கி—துயரும் அகலகைக்கு-துனபமும ஒழிதறபொருட்டு—அலை அமபுயம அலாபபான எனறு வநது தொலைபபான - இவவிரவைத் தாமரைமலரை அலாததுவோனாகிய சூரியன எபபொழுது வநது போக்குவான,—அரிவையரே - பெணகளே. எ - று. நானகாமடியில் அலலையெனபது அலையென இடைக்குறைநது நினறது. [இரவினீட்டம] (௭)

அரியரவிநதனபுகழ்மருதூருறையையனறுய்ய
வரியரவிநதமபுனைவோனசிலமபினதாமணித
ரரியரவிநதமதமாவினையமராகுலததுக
கரியரவிநதமுயலூனறினறேகுமவதரிததே.

(இ - ள்.) அரி அரவிநதன புகழ மருதூர உறை ஐயன - விடடுணுவும பிரமனும புகழும மருதூரினகண எழுநதருளியிராநினற பிதாவும—துய்ய அரி அரவு இநது அம புனைவோன - சுததமாகிய அககினியையும பாமபையும சநதிரனையும கங்கா சலததையும அணிபவருமாகிய சிவபெருமானுடைய—சிலம்பின அதா - மலையினிடததததாகிய வழியினகணணே—மணிதா அரியா - மணிதாகள அரியாகள;—அ விநதம மதம மாவினை அமரா - அநத விநதமலைபோலும மதததையுடைய யானைகள தநதொழிலின அடஙகாவாம,—குலததுககு அரியா - குலததினகணணே (நாம) மேலோா;—அவதரிதது அவிநத முயல ஊன தினறு ஏகும - (நீஙகள இஙகே) தஙகி வெநத முயலிறைசசியை உணடு (நாளைப்) போஙகள. எ - று. [விருநது விலககல.] (௮)

அவதரிககுமபுகழ்மாமருதூரனெனனைமபுலனு
யவதரிககுமபகைசெறறுளரனவெறபினாரழலவா

யவதரிக்குமபசுநதேனுநதருஞசொலமுதொழுகி
யவதரிககுமபொறுககபபடைததானகமலாலையனே.

(இ - ள) அவதரிககும புகழ் மா மருதூரன - தங்குகினற கீரததியையுடைய பெரிய மருதூரையுடையவரும—என ஐமபுலன ஆய் அவதரிக்கும் பகை செறறு ஆள அரன - எனனுடைய ஐமபுலனகளாயப் பிறக்கும பகையைக கெடுதது ஆணடருளும அரனெனனுந திருநாமததையுடையவருமாகிய சிவபெருமானுடைய—வெறபின ஆா அழல வாய அதா - மலையினகணணே நிறைந்த அக்கினியைத தனனிடததுடைததாகிய வழியை,—இககும பசுநதேனும தருமசொல அமுது ஒழுகிய அதரிககும - கருபபஞசாறறையும பசுநதேனையும போலும சொலலாகிய அமுதம ஒழுகபபெறற அதரததையுடையவளாகிய பெணணுககும,—பொறுககப படைததான கமலாலயன - பொறுககுமபடி படைததனன பிரமன. எ - று. [பின சென்ற செவிலி இரங்கல.] (௬)

ஆலையனஙகனெயயாமனெஞசேநமமையனபாசிநதை
யாலையனஙகமஙகத்தணிவோனரனாரமளி
யாலையனஙகமவருநதியுநதேடறகரியவனகை
யாலையனஙகஙகொணடோனமருதூரனடிவணஙகே.

(இ - ள.) நெஞசே - மனமே,—ஆலை அனஙகன நமமை எயயாமல - கருபபுவிலலையுடைய மனமதன எமமை எயயாவணணம,—அனபா சிநதை ஆலயன - பததாகளுடைய இருதயமாகிய திருககோயிலையுடையவரும—அஙகம அஙகதது அணிவோன - எலுமபைத திருமேனியிலே தரிபபவரும—அரன - அரனெனனுந திருநாமததையுடையவரும—ஆா அமளி ஆல ஐயன அஙகம வருந்தியும தேடறகு அரியவன் - தஙகிய சயனம ஆலிலையாகக் கொணட விட்டுணு சரீரம் வருததமுற்றும் தேடிக காணடற்கு அரியவரும—கையால அயன

அம கம கொணடோன - திருக்கரததினாலே பிரமனுடைய அழகிய தலையை அறுததுககொணடவரும—மருதூரன அடி வணஙகு - மருதூரையுடையவருமாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை நீ வணஙகுவாயாக எ - று. எயயாவணணம சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை நீ வணஙகுவாயாகவெனக் கூடடுக. (௧0)

வணஙகரியாரதமககனபற்றவரனறுவன்றொணடாககா
வணஙகரியாரமுனபுகாட்டவலலாரகையுமவாயுஞசெயய
வணஙகரியாரயனகாணபரியாரமருதூரரைஙகை
வணஙகரியாரதநதையாரெநதையாரெமமனததவரே.

(இ - ள்) வணஙகு அரியாரதமக்கு அனபு அற்றவர (தம்மை) வணங்குதல அரியராயினருககு அனபு இலலாதவரும்—அனறு வனறொணடாககு ஆவணம கரியார முனபு காட்ட வலலார - அககாலததிலே சுநதரமூரததிநாயனருககு அடிமையோலையைச சாக்ஷிகளெதிரே காட்ட வலலவரும—கையும வாயும் செயய வணம கரியார அயன காணபு அரியார - கையும வாயும சிவநதவராய (உடமபு) நிறம கரியவரா யுளள விட்டுணுவும பிரமனும காணடறகு அரியவரும்—மருதூரர - மருதூரையுடையவரும—ஐங்கை வள நம கரியார தநதையார - ஐநது திருககரஙகளையும கொடையையுமுடைய நம்முடைய யானைமுகக்கடவுளுக்குப் பிதாவும—எக்தையார - எமக்குப் பிதாவுமாகிய சிவபெருமான—எமமனததவர - நம இருதயததினகணுள்ளவர. எ - று. (௧௧)

மனமாறுகைககெமமைவநதாளுநாதனவரமபெறவர
மனமாறுகைககுநதிருவாயிறகோபுரமாமருதூர [ததர
மனமாறுகைககொணடடிக்கினறேன கொனறைமாமலர
மனமாறுகைக்குஞசடையானெனவினைமாறுமனறே.

(இ - ள.) மனம ஆறுகைககு வநது எம்மை ஆளும நாதன - (நமது) நெஞசம ஆறுதறபொருடடு வந்து நமமை ஆணடருளும தலைவா--வரம பெறவாமனம மால துகைககும திருவாயில கோபுரம மா மருதூா மனை - வரததைப பெறுதறகுக குறளுருககொணடு விடடுணு சஞசரிககினற திருவாயிலையுடைய கோபுரததையுடைய பெரிய மருதூருககு அரசா—அம மாறு கைக கொணடு அடிகக நினறோன - அழகிய பிரமபைக கையிறகொணடு (பாணடியன) அடிகக நினறவா—மா கொனறை மலாத தாமன -பெரிய கொனறைபபூவினுலே தொடுககபபடட மாலையையுடையவா—அம ஆறு உகைககும சடையான என - சலததையுடைய நதி ஓடாநினற சடையையுடையவா என்று சொலல,—அனறே வினை மாறும - அபபொழுதே வினைகள நீஙகிவிடும. எ - று. (௧௨)

மாறுமதிககமறலியைசசெற்றவனவஞசமெனறு
மாறுமதிககபடாககொளிபபானரனவணணவளை
மாறுமதிககமறுகூடுசெனறவனமாமருதூா
மாறுமதிககநநதோமுநதுமாயினவலவநனறே.

(இ - ள) மாறு மதிகக மறலியைச செறறவன - விரோதமாகத தருககுற இயமனைக கொனறவரும—வஞசம எனறும மாறு மதிக கபடாககு ஒளிபபான - வஞசகம எநநாளும நீஙகாத புததியையுடைய கபடாகளுககு ஒளிபபவரும—அரன் - அரனெனனும திருநாமததையுடையவரும—வணணம வளை மாறு மதிகக மறுகு ஊடு செனறவன - பலநிறஙகளையுடைய வளையலகளை விறறுககொணடு(கணடவா)மதிககும வணணம(மதுரை)வீதியினிடததே திரிநதவருமாகிய சிவபெருமானுடைய—மா மருதூா - பெரிய மருதூரினகணணே—மால தாமதிகக நம் தோ முநதுமாயின - மேகமதாழகக நமது தோ முறபடடுச செல்லுமாயின,—வலவ நனறு - தோபபாகனே, நலலது. எ - று. [தலைவன பாகனொடு சொலலல]

வலவமபடமழுவேநதியவேநதவரிததசிததிர
வலவமபடவளருநதனபாரமலைமகளகா
வலவமபடாபொழிலசூழமருதூரமதனவிரக
வலவமபடவருமபோதெனனையாளவரவலலையே.

(இ - ள்.) வலவம பட மழு ஏநதிய வேநத - (பகைவரு டைய)வலிமை அழியும பொருட்டு மழுபபடையைத தாஙகிய இறைவரே,—வரிதத சிததிரம வல அவம பட வளரும தன பாரம மலைமகள காவல - எழுதபபடட அழகையுடைய சூதா டுகருவி குறறதது படுமவணணம வளராநினற தனபாரங களையுடைய பாரபபதிதேவியாருககு நாயகரே,—வமபு அடா பொழில சூழ மருதூர - மணம நெருஙகிய சோலை சூழநத மருதூரையுடையவரே,—மதன விரகம வலம அமபு அட வருமபோது - மனமதனுடைய காமநோயை விளைககும வெற றியையுடைய பாணஙகள கொலல வருமபொழுது—எனனை ஆள வல்லை வர - எனனை ஆணடருளுதறகு விரைவிலே வரு வீராக. எ - று. முதலடியில வலலவம வலவமென இடைககு றைநது நினறது. வரவெனபது அகரவீறறு வியஙகோண முறறு. [பிரிவாறறா நாயகி கூறல.] (கச)

வலையலைவாமுலைபூஙகுழலாகககொணடமஙகைபஙகா
வலையலைவாவிடவலலவனேமருதூரவெனக
வலையலைவாமனநினபாறபுரிநதனனமாயஞசெயய
வலையலைவாரையனேசெயயபாதமலாதரவே.

(இ - ள்) வலை அலை வார முலை பூம குழல ஆக கொணட மஙகை பஙகா - சூதாடுகருவியையும இருளையும கசசையணி நத தனமும பூவை முடிதத கூநதலுமாகக கொணட உமா தேவியாரைப பாகததிலுடையவரே,—வலை அலை வார விட வலலவனே - வலையைத திரையினுடைய கடலினகண விடு தற்கு வலலவரே,—மருதூர - மருதூரையுடையவரே,—என

கவலை அலைவு ஆா மனம நினபால புரிநதனன - என னுடைய கவலையும துனபமும நிறைநத நெஞசததை உமமிடததே ஆககினேன,—மாயம செயய வலை அலை - மாயததைச செய தறகு வலலிரலலிா,—வாா ஐயனே - நோமையையுடைய பிதாவே,—செயய பாதம மலா தா - சிவநத திருவடித தா மரை மலாகளைத தருவீராக. எ - று முதலடியில வலலை அலலை எனபனவும நானகாமடியில வலலை அலலை எனபன வும இடைககுறைநது நினறன. (கரு)

மலரமபையாரஞ்சொரியாலைவிறகொணடுமாரனெயயா
மலரமபையாரஞசமவஞசிககருளகிலாமாலையைய
மலரமபையாரஞசெறியாகாபாாததறகுவாயததவெற,றி
மலரமபையாரஞசடையாாமருதவனததவரே

(இ - ள) மலா அமபை ஆாம சொரி ஆலை விறகொ ணடு மாரன எயயாமல - புடபபாணஙகளை முததிலைச சொரி கினற கருபபுவிலலைககொணடு மனமதன எயயாவணணம— அமபையாா அஞசும வஞசிககு மாலையை அருளகிலா - தெயவபபெணகள அஞசுகினற பெணணுககு மாலையைக கொடுககினறிலா,—அமலா - மலமுததருமம—அம பை ஆரம செறி ஆகா - அழகிய படததையுடைய(பாமபாகிய) ஆபரணம நெருஙகிய திருமேனியையுடையவரும—பாாததறகு வாயதத வெறறி மலா - அருசசுனனுககுப பொருநதிய வெறறியையு டைய மலலரும—அம பை ஆா அம சடையாா - கஙகாசல ததை நிறைதத அழகிய சடையையுடையவரும—மருதவனத தவா - மருதவனததில எழுநதருளியிருபபவருமாகிய சிவபெ ருமான எ - று. நானகாமடியில மலலா மலா என இடைக குறைநது நினறது (கசு)

வனததவனமபனமலாககஞசததாாமருதூரனசெயய
வனததவனமபனனிருகரததானததனமாயமெயவேம

வனததவனமபனகபபணியானசதூாமாமறைய
வனததவனமபனெனசசொலபபோமுமமலஙகளுமே

(இ - ள) வனதத அனம பல மலாககளுசதது ஆா மரு
தூரன - நீரினிடததனவாகிய அனனஙகள பலதாமரைபபூகக
ளினமீது தஙகும மருதூரையுடையவரும—செயய வனதத
வன - செய்ய நிறததையுடையவரும—நம பனனிருகரத
தான அததன - நமமுடைய பனனிரணடுதிருககரஙகளையு
டைய முருககக்டவுளுககுப பிதாவும—மாயம மெய வேம
வனததவன - மாயமாகிய சரீரம வேகினற சுடுகாட்டையுடை
யவரும—அம பனகம பணியான - அழகிய சருபபாபரணத
தையுடையவரும—மா சதூா மறையவன நததவன நமபன -
பெரிய நானகுவேதஙகளையுடைய பிரமனுககும சஙகையு
டைய விடடுணுவுககும கடவுளுமாகிய சிவபெருமான—எனச
சொல - எனறு சொலல,—மும்மலஙகளும போம - மூனறு
மலஙகளும நீஙகிவிடும. எ - று. (௧௭)

மலஙகுவளைகருநடுவேதுயிலுமவயலிறசெஙக
மலஙகுவளைகருணமலாமருதூரநினமாலைபெறு
மலஙகுவளைகருஙகடலோசைகேடடுவருநதிநெஞச
மலஙகுவளைகருஙகுமபபுயததாணமுககணமைககணடே

(இ - ள.) மலஙகு வளைகரு நடுவே துயிலும வயலில -
மலஙகுமீன சஙகுகளுககு நடுவே கணவளராநினற வயலக
ளினிடததே—செஙகமலம குவளைக்குள மலா மருதூா - செ
தாமரைகள குவளைகளுககிடையே மலாகினற மருதூரையு
டையவரே,—நின மாலை பெறுமல - உமமுடைய மாலையைப
பெறாது—அம குவளைககும கடல ஓசை கேட்டு வருநதி
நெஞசம மலஙகு உவளை - அழகிய பூமியைச சுறறுகினற கட
லினது ஒலியைக கேட்டு வருததமுறறு மனம கலஙகுகினற
உநதப பெணணை—குஙகுமம புயதது ஆள - குஙகுமததை

யணிநத (உமமுடைய) புயஙகளிலுலே ஆணடருளும,—முக்கண மைக்கணடனே - மூனறுகண்களையும கரிய கழுததை யுமுடையவரே. எ - று. [பாஙகி கூறல.] (கஅ)

கணடஙகளிககுமபடிநஞசமுதுணடகாரணவ
கணடஙகளிககுமுழுதுஙகணடாயநினறகாமருதூாக
கணடஙகளிககுமகிழடியாாககவாகாதலனபு
கணடஙகளிககுஙகருணைதநதெனறனைககாபபதுவே.

(இ - ள.) கணடம களிக்குமபடி நஞசு அமுது உணட காரண - கழுததுச செருககுறுமபடி விடததை அமிாதமாக உணடருளிய காரணரே,—இக கு முழுதும அகணடஙகள கணடாய - இபபூமிமுழுதையும (மறறவைகள) எலலாவற றையும படைததவரே,—கா நினற மருதூா - சோலைகள நிலை பெறற மருதூரினிடததே—கண தஙகு அளிககு மகிழ அடியாாககு - (உமமுடைய) கணகளிலே பொருநதிய கருணைககு மகிழாநினற தொணடாகளுககு—அவா காதல அனபு கணடு - அவாகளுடைய விருபபமாகிய அனபைக கணடு—அஙகு அளிககும கருணை தநது எனைக காபபது எனறு ? அஙகே கொடுககினற திருவருளை (எனககுந) தநது எனனைக காபபது எநநாள! எ - று. (க௯)

காபபரவபபணியாககொளவாமாககமலாலயஙகொள
காபபரவுப்பணிலுனீககிததேனைக்கவாமருதூா
காபபரவப்பணியானிறகுமவஞசகக்கனெனுசுரு
காபபரவபபணியெனனையுமாளவாகனறகணணரே.

(இ - ள.) காப்பு அரவம பணியாக கொளவா - கஙகணம சருபபாபரணமாகக கொளளுவா,—மா கமலம ஆலயம கொள காப்பு அரவம பணிலுல நீககித தேனைக கவா மருதூா காபபா - வணடுகள தாமரைமலராகிய வீடு கொணட

(இதழாகிய) கதவை ஓசையையுடைய பணிலத்தாலே நீக்கித் தேனைக் கவர்கின்ற மருதூரைக் காத்தருளுவார்,—அவம் பணியால நிறைகும் வஞ்சகம் கல நெஞ்சு உருகாப் பரவட் பணி - வீணாகிய தொழிலினாலே நிலைபெற்ற வஞ்சகத்தையுடைய கல்லைப்போலும் மனம் உருகித் துதிக்குமவண்ணம் செய்து— என்னையும் ஆள்வார் - என்னையும் ஆண்டருளுவார்—கனல் கண்ணார் - அக்கினிக்கண்ணையுடையவராகிய சிவபெருமான் எ - று (உ௦)

கனகத்தமரவென்சென்னியின்வண்டினங்கணங்கள்செங்கோ
கனகத்தமரும்புனன்மருதூரன்கரியகண்டன்
கனகத்தமருக்கையானரக்கனைக்காதியதுங்
கனகத்தமரவிந்தப்பதம்வைப்பதெக்காலத்திலே.

(இ - ள்.) கனம் கத்து அமர் - மிருதியாகிய (சமயக்) கத்துக்கள் அடங்குமவண்ணம்,—என் சென்னியின் - என்சிரசினமீது,—வண்டின கணங்கள் செம் கோகனகத்து அமரும் புனல் மருதூரன் - வண்டினுடைய கூட்டங்கள் செந்தாமரை மலரின்கண் இருக்கும் நீரையுடைய மருதூரையுடையவரும்—கரிய கண்டன் - கரிய கழுத்தையுடையவரும்—கனகம் தமருகம் கையான் - பொன்னிறத்தையுடைய உடுக்கை யேந்திய கையையுடையவருமாகிய சிவபெருமான்—அரக்கனைக் காதிய துங்கம் நகத்து அம் அரவிந்தம் பதம் - இராக்கதனாகிய இராவணனை நெரித்த பெரிய நகத்தையுடைய அழகிய செந்தாமரைமலர்போலுந் திருவடியை—வைப்பது எக்காலத்தில - வைத்தருள்வது எக்காலத்தில எ - று. சமயக்கத்துக்கள் அடங்கும் வண்ணம் திருவடியை என்சிரசினமீது வைத்தருள்வது எக்காலத்திலெனக் கூட்டுக (உக)

காலம்பரம்பையயங்காசினியங்கிலங்குமந்த
காலம்பரம்பையங்காயந்தெனையாள்கைக்குக் கடகழுநீர்க

காலம்பரம்பையங்காட்டுக்குப்பாயக்கருதிமள்ளர்
காலம்பரம்பையங்கூர்மருதூர்முக்கட்பரனே

(இ-ள்) கால அம்பரம் பயம் காசினி அங்கி கலங்கும் அந்தக் காலம் - காற்றும் ஆகாயமும் நீரும் பூமியும் அக்கினியும் கலங்காநின்ற முடிவுகாலத்தின்கண்—பயம் காய்ந்து என்னை ஆளுகைக்குப் பரம் - அச்சத்தை ஒழித்து என்னை ஆளுந்தற்பொருட்டு (உமக்கே) பாரம்,—கள் கழுநீர்க் கால் அம்பு - தேனைப்பொருந்திய செங்கழுநீரையுடைய வாய்க்காலினுள்ள நீர்—அரம்பை அம் காட்டுக்குப் பாயக் கருதி - வாழைச்சோலைக்குப் பாய நினைந்து—மள்ளர் கால் அம் பரம்பை அங்கு ஊர் மருதூர் - பள்ளர்கள் தங்கள் காலினாலே அழகிய பரம்புகளை அவ்வாய்க்காலிலே செலுத்துகின்ற மருதூரையுடையவரே,—முக்கண் பரனே - மூன்றுகண்களையுடைய மேலானவரே. எ-று. பரம்பு கழனி திருத்தும் பலகை. (௨௨)

பரமாகவந்தமறப்பூதஞ்சூழ்படையாய்தளம்
பரமாகவந்தமதிச்சடையாய்வையம்பாவகனம்
பரமாகவந்தமருத்தாகுவாய்வினைபற்றறநின்
பரமாகவந்தவென்னைமருதூர்க்கண்பார்த்தருளே.

(இ-ள்) பரமா - மேலானவரே,—கவந்தம் மறம் பூதம் சூழ் படையாய் - குறைத்தலைப்பேய்களையும் வலியையுடைய பூதங்களையும் சூழ்ந்த சேனையாகவுடையவரே,—அதள் அம்பர - தோலாகிய வஸ்திரத்தையுடையவரே,—மாகம் அந்தம் மதிச் சடையாய் - ஆகாயத்தில் வருகின்ற அழகிய சந்திரனையணிந்த சடையையுடையவரே,—வையம் பாவகன் அம்பரம் மா கவந்தம் மருத்து ஆகுவாய் - பூமியும் அக்கினியும் ஆகாயமும் பெரிய நீரும் வாயுவும் ஆகுமவரே,—வினை பற்று அற நின் பரம் ஆக வந்த என்னை - (என்னுடைய) வினைகள் சார்தல

ஒழியுமபொருட்டு உமமுடைய பாரமாக வந்த எனனை—மருதூர கண பாாததருள - மருதூரையுடையவரே கணபாாத தருளும. எ - று. (உ௩)

அருளததனைநமபிறபபேழுநீககுமடிக்கமல
மருளததனைநமக்கணணியனாகுவனாட்படடதொண
டருளததனைமருதூரனையனபரவததையிலவந
தருளததனைமனமேயொழியாமனமமையனெனறே.

(இ - ள.) அததனை நம பிறபபு ஏழும நீககும அடிக கமலம அருள - அவவளவினவாகிய நமமுடைய எழுவகைபபிறபபையும போககுகினற திருவடிததாமரைமலரை (நமககுத) தருமபொருட்டு—தனை நமககு அணணியன ஆககுவன - தமமை நமககுச சமீபிததவராககுவா,—ஆடபடட தொணடா உளததனை - அடிமைபபடட அடியாருடைய இருதயததுளளவரும—மருதூரனை - மருதூரையுடையவரும—அனபா அவததையில வநது அருள அததனை - பததாகளுடைய அவததையினகண வநது (அவாகளைக) காககும பிதாவுமாகிய சிவபெருமானை—மனமே ஒழியாமல நம ஐயன எனறே அருள - நெஞசே இடையறாது நஙகடவுளெனறே (நீ) சொலவாயாக. எ - று.* சொலவாயாயின, தமமை நமககுச சமீபிததவராககுவா எனக கூடடுக. [பூடடுவிறபொருளகோள]

ஐயமபலருநதரசசெனறிரநதவனாதவனா
ரையமபலருமபொடிபடசசெறறவரனமருதூ
ரையமபலருஞசடையானருளிலையேலநஙக
ளையமபலருஙகனஞசோகுழலிககருமபகையே.

(இ - ள) ஐயம பலரும தரச சென்று இரந்தவன் - பிக்ஷையைப பலரும இடப போய யாசிததவரும—ஆதவனார் அம் பல அரும பொடி படச செறற அரன - சூரியனை அழகிய பறகள அரிய துகளபடும்வணணம கோபிதத அர

னென்னுந் திருநாமதனையுடையவரும—மருதூர ஐ - மருதூரையுடைய கடவுளும—அமபு அலரும சடையான அருள இலேயேல-கஙகைகிா விரிநத சடையையுடையவருமாகிய சிவ பெருமானுடைய கருணை இலலேயாயின,—அநஙகன ஐயமபு அலரும - மனமதனுடைய ஐநதுபுஷபபாணஙகளும—கனம சோ குழலிககு அரும பகை - மேகததைபபோலும கூநதலேயுடைய தலேமகளுககுப பெருமபகை எ - று. [பாஙகிகூறல]()

அருமபரவைக்கடுககணடாவனறொணடரையாள்கையிலே
யருமபரவைககுறவாககுநதிருவருளாாமருதூ
ரருமபரவைககணடரையரைவைபபவரனறுநஞ்ச
மருமபரவைககஞசனவஞசமெனறடடவறகபபுறமே

(இ - ள்) அருமபரவைக கடுக கணடா-பெருமையாகிய கடலினெழுநத நஞ்சையடககிய கழுததையுடையவரும—வனறொணடரை ஆளகையில அயரும பரவைககு உறவு ஆககும திரு அருளாா - சுநதரமூாததிநாயனாரை அடிமைக்கொணடமையால (அவரை ஊடலினாலே) தளாாகினற பரவையாரோடும உறவுசெயதருளிய திருவருளையுடையவரும—மருதூரா - மருதூரையுடையவருமாகிய சிவபெருமான—அணடரையரை - (தமமைச)சாாநதபூவுலகததாரை—உமபா அவைககு வைபபவா அனறு - தேவாகளுடைய கூடடததினகண வைபபவரலலா,—நஞசம அருமபு அரவைக கஞசன வஞசம எனறு அடடவறகு அபபுறம - விடநதோனறுகினற பாமபைக கஞசனுடைய வஞசகமெனறு கொனறவராகிய விடடுணுவினுடைய பதததுககு மேலாகிய பதததினகண (வைபபவா) எ - று. (உ௬)

அபபுக்கரக்குஞசடைமருதூரரொனறுரைமணமே
லபபுககரக்குமணியணிவோாவெறபினணணலெயத

வப்புக்கரக்குஞ்சரங்கண்டிவவா றிங்கத்ரத்தின
யப்புக்கரக்குங்கறுக்குங்கொடிநின்றதாவிகொண்டே.

(இ - ள) அப்புக் கரக்கும் சடை மருதூரா - கங்கை நீரை அடக்கிய சடையையுடைய மருதூரினரும்—ஒன்னாரை மண்மேல் அப்பு உக்கா - பகைவர்களாகிய அசுரர்களைப் பூமியின்மேலே மோதிய அக்கினியையுடையவரும்—அக்கு மணி அணிவோர் வெறபின - எலும்புமணியைத் தரிப்பவருமாகிய சிவபெருமானுடைய மலையினகண்ணே—அண்ணல் எய்த அப்புக் கரம் குஞ்சரம் கண்டு - தலைமகன் விடுத்த அம்பைப் புழைக்கையையுடைய யானையினிடத்தே கண்டு—அதரத்தின் நயப்புக்கு அரக்கும் கறுக்கும் கொடி - அதரத்தினது அழகுக்கு அரக்கும் கறுக்கின்ற கொடிபோலுந் தலைமகள்—இவ்வாறு இங்கு ஆவி கொண்டு நின்றது - இங்ஙனம் இங்கே பிராணனைக்கொண்டு நின்றனள் எ - று உக்கா எனபதற்கு இடபத்தையுடையவரெனப் பொருள்கூறினு மமையும் உக்கம் - அக்கினி, இடபம் மூன்றுமடியில் அம்பு அப்பு என வலித்தலவிகாரம் பெற்று நின்றது. [பின் சென்ற செவிலி இரங்கல்] (உஎ)

ஆவிக்கன்னங்களங்காரவண்டணிதந்தமாமருதூ
ராவிக்கன்னங்களந்தொண்டாக்கடாமைசசென்றுண்டருளே
யாவிக்கன்னங்களங்காட்டமெய்யோக்குமவத்தையிலவந்
தாவிக்கன்னங்களருத்துமுன்னுண்டருளஞ்சலென்றே

(இ - ள) ஆவிக்கு அன்னம் கள் அங்கு ஆர் வண்டு அணி தந்து அமர் மருதூரா - வாவிகளுக்கு அன்னங்களும் தேனை அங்கே உண்ணும் வண்டுகளும் அழகு செய்து கொண்டு இருக்கின்ற மருதூரையுடையவரே,—விக்கன்னங்கள் அம் தொண்டாக்கு அடாமைச் சென்று ஆண்டருள் ஐயா-இடையூறுகள் அழகிய அடியார்களுக்கு அணுகாவண்ணம் போய் ஆண்டரு

ளும ஐயரே,—விககல நம களம காட்ட - விககலை நமமு டைய கழுததுத தோறறுவிக்க—மெய வோககும அவததை யில - சரீரம வோககினற அவததையினகண—ஆவிககு அன ஙகள அருநதுமுன - பிராணனுககுச சோறுகளை ஊடடு முன—வநது அஞசல எனறு ஆணடருள - எழுநதருளிவநது அஞசாதொழியெனறு ஆணடருளும. எ - று. (உ௪)

அஞசககரததைநினைவோாககுநாசசெவியஙகமெனறுண
டஞசக்கரததையணைவேற்கணணாவசமாகவொட்டா
ரஞசககரததையரிககளிததாாமருதூரரஙகி
யஞசககரததையறுததாரெனபாாககிலலையசசஙகளே.

(இ - ள) அஞசு அக்கரததை நினைவோாககு - பஞசா க்ஷரததைச சிநதிப்பவாகளுககு—நாக செவி அஙகம மெல துணடம சககு - நாக்கும காதும உடமபும மெனமையாகிய மூக்கும கணணும—அரததை அணை வேல கணணா வசம ஆக ஒட்டாா - அரததைப புணாநத வேலபோலும கணகளை யுடைய பெணகளது வயததாவாக விடாதவா—அம சககர த்தை அரிக்கு அளிததாா - அழகிய சககராயுதததை விட்டுணு வுககுக கொடுததவா—மருதூரா - மருதூரையுடையவா— அஙகி அஞசக கரததை அறுததாா எனபாாககு - அககினி அஞசுமவணணம கைகளைச சேதிததவா எனறு துதிபபவாக ளுககு—அசசஙகளை இலலை - பயஙகள இலலை. எ - று (உ௫)

அசசஙகளககுறயானறுயாகீஙகவொரணணலெயத
வசசஙகரிககுமரிதுகணடோமதனஙகமெரி
யசசஙகரிககுமரனுழவோாபறியானமுததமீ
னசசஙகரிககுமவயனமருதூரனணிவரைககே.

(இ - ள.) கரிககு அசசம உற - யானைககுப் பயம பொரு நதவும—யான துயா நீஙக - நான துனபததினினறும நீஙக வும—ஓரணணல எயத அசசு - ஒபபிலலாத தலைமகன எயத

அசசு—அஙகு அரிக்கும் அரிது கண்டா - அங்கே விட்டுணு வுகரும அரியது கணடா;—மதன அஙகம எரியச் சஙகரிககும அரன - மனமதனுடைய சரீரம எரியுமவணணம கொனறரு ளிய அரனெனனுந திருநாமத்தையுடையவரும—உழவோா பறியால் முததம மீன அசசஙகு அரிககும வயல மருதூரன - உழவாகள பறியினுலே முததுக்களையும மீனகளையும அநதச சஙகுகளையும் அரிக்கினற வயலகளினுலே சூழபபடட மருதூ ரையுடையவருமாகிய சிவபெருமானுடைய—அணி வரைக்கு - அழகிய மலையினகணணே. எ - று [மணம விலககு.]()

வரையரமபாயகதிாவைவேனமுருகாவழுவைமுக
வரையரமபாசிலைககஞசப்புனமருதூராவெளளி
வரையரமபாய்சடையாரிசையேழுமவரவமைதத
வரையரம்பாய்வரக்கண்டோாமலரடிவநதிபபனே.

(இ-ள.) வரை அரம் பாய் கதிா வை வேல முருகா-வரையபபட்ட அரததினுல அராவபபட்ட ஒளியையுடைய கூா மையாகிய வேலாயுததததையுடைய முருககடவுளுககும—வழுவை முகவா ஐயா - யானையினது முகததையுடையவ ராகிய விநாயகக்கடவுளுககும பிதாவும—அம பசு இலைக் கஞசம புனல மருதூரா - அழகிய பசிய இலைகளையுடைய தாமரையையுடைய நீரினுலே சூழபபடட மருதூரையுடைய வரும—வெளளி வரையா - வெளளிமலையையுடையவரும—அம பாய சடையா - கஙகைநீா பாயகினற சடையையுடைய வரும--இசை ஏழும் வர அமைதத வரையா அமபு ஆய்வரக் கண்டோா - ஏழிசைகளையும வருமபடி அமைதத வேயஙகுழலையுடையவராகிய விட்டுணு பாணமாய் வரசசெயதவருமா கிய சிவபெருமானுடைய—மலா அடி வநதிபபன் - செநதா மரைமலாபோலும திருவடிகளை (யான) வழிபடுவேன. எ - று.

வநதியஙகாமலைகுட்டஙகளைபிததமவாதகபமேல
வநதியஙகாமலையானனநாதனைவானறனைச்செவ

வந்தியங்காமலேமாமருதூரனைவாழ்த்திநெஞ்சே
வந்தியங்காமலேசூடும்பிரானைவரதனையே.

(இ - ள்.) அம் வந்தி காமலே குட்டங்கள் ஐ பித்தம் வாதம் நம்மேல வந்து இயங்காமல - நீரிழிவும் காமாலேயும வெண்குட்டம கருங்குட்டங்களும சிலேட்டுமமும் பித்தமும வாதமும நம்மேல வந்து தங்காவண்ணம,—ஐயானனம நாதனை - ஐந்துமுகங்களையுடைய தலைவரும—வான தனைச செவ்வந்தி அம கா மலே மா மருதூரனை - ஆகாயத்தைச செவ வந்தியையுடைய அழகிய சோலேகள பொருகின்ற பெரிய மருதூரையுடையவரும—அங்கு அலே ஆம சூடும பிரானை - அங்கே திரையையுடைய கங்கைநீரைத தரித்த கடவுளும— வரதனை - வரத்தைக்கொடுப்பவருமாகிய சிவபெருமானை— நெஞ்சே வாழ்த்தி வந்தி - மனமே துதித்து வழிபடுவாயாக. எ - று (கூஉ)

வரம்பலவாயனபாக்கீவாய்ககனம்வருங்கதிர
வரம்பலவாய்விட்டகலச்செற்றுயதவாமாதாகறபின
வரம்பலவாயவிட்வேடங்கொண்டாயமருதூரபொன்னீ
வரம்பலவாயமதண்டதெனமேலனபுவைத்தருளே

(இ - ள்) பல வரம ஆய அனபாககு ஈவாய - பலவரங் களை (உமமை) ஆராயந்தறியும பத்தாகளுககுக் கொடுப்ப வரே,—ககனம வரும கதிரவா அம பல அ வாய விட்டு அக லச செற்றுய் - ஆகாயத்தினகண வருகின்ற ஆதித்தருடைய அழகிய பறகள அவவாயை விட்டு நீங்குமவண்ணம உதிாதத வரே,—தவா மாதா கறபின வரமபு அல ஆய் விட வேடம கொண்டாய - முனிவாகளுடைய பன்னியாகளது கறபினது எல்லே அல்லனவாயவிடுமவண்ணம (பிக்ஷாடன) வேடங கொண்டவரே,—மருதூர - மருதூரையுடையவரே,—நிவா பொன்னமபலவா - உயாநத கனகசபையையுடையவரே,—

யமன் தண்டத்து எனமேல அனபு வைததருள - இயமனு டைய தணடததின்கண எலமேல் அனபுவைததருளும. எ-று.

வையமபரவமருதூருறையுமவரதாசெநதீ
வையமபரவமதிததாககரியவாவாயததவது
வையமபரவமகட்சூட்டுவோாகழலவாழததியனபு
வையமபரவமுடியாாநெஞ்சேநல்வரநதரவே.

(இ - ள்.) வையம பரவ மருதூா உறையும வரதா - பூமி யின்கணுள்ளாா துதிககுமபடி மருதூரினகண் எழுநதருளி யிருககும வரததைக் கொடுபபவரும—செம தீ வை அமபா - சிவநத அககினியாகிய கூாமையையுடைய பாணத்தையுடை யவரும—அவமதிததாக்கு அரியவா - (தமமை) அவமதிதத வாகளுககு அரியவரும—வாயதத வதுவை அம பரவ மகள சூடடுவோா கழல - பொருநதிய மணமாலையை அழகிய வலை ஞாமகளுக்குச சூட்டினவருமாகிய சிவபெருமானுடைய திரு *வடிகளை—வாழததி அனபு வை - துதிதது அனபை வைப்பா யாக,—அமபு அரவம முடியாா - (கஙகை) நீரையும பாமபை யுமணிநத முடியையுடையவராகிய அக்கடவுள—நெஞ்சே நல வரம தர - மனமே நனமையாகிய வரததைத தருமபொ ருட்டு எ - று. (௬௪)

தரவாகமஞ்சனனமெயககூறறெனமேலவருநதணடததிணு
தரவாகமஙகைபஙகோடுவிளஙகததலஙகணநா
தரவாகமஙகணினறேததுஞ்செநதாமரைததாளெனககுத
தரவாகமநதொலையாமருதூருறைசஙகரனே

(இ - ள.) தரம ஆகம மஞசு அனன மெயக கூறறு என மேல வரும தணடததின - மலையைப போனற மாாபையும மேகததைப் போனற சரீரததையுமுடைய இயமன எனமேல வநது செயயும தணடததினகண—ஆதரவு ஆக மஙகை பங கோடு விளங்க - விருப்பம பொருந்த உமாதேவியாா ஒருபா

கததினகண விளஙகுமவண்ணம—தலம கணநாதா அவ ஆக மஙகள நின்று ஏததும செநதாமரைத தாள எனககுத தரவா - பூவுலகததாரும கணநாதாகளும அசசிவாகமஙகளும நின்று துதிககினற செநதாமரைமலாபோலும திருவடிகளை எனககுத தருமபொருடடு வநதருளும,—கமம தொலையா மருதூா உறை சஙகரனே - (பொருளகளினது) நிறைவு நீஙகாத மருதூரினகண எழுநதருளியிருககினற சுகஞசெயபவரே. எ - று (௩௫)

சஙகரவீரமதியாபரணதமிழ்மருதூாச
சஙகரவீரமழுவேநதுநாதசரணெனககஞ
சஙகரவீரமிடடேததனபாபோறறுனபநதானறவச
சஙகரவீரமுனவநதுநிறபாயகொனறைததாரவனே.

(இ - ள) சஙகு அரவு ஈரம மதி ஆபரண - சஙகும பாமபும குளிாசசியையுடைய சநதிரனுமாகிய ஆபரணஙகளையுடையவரே,—தமிழ மருதூாச சஙகர - தமிழையுடைய மருதூரினகண எழுநதருளியிராநினற சுகஞசெயபவரே,—வீரம மழு ஏநது நாத - வீரததையுடைய மழுபபடையைத தாஙகிய தலைவரே,—சரண எனக கஞசம கரவீரம இடடு ஏததும அனபாபோல - புகலிடமெனறு தாமரைமலரையும அலரிமலரையும இடடுத துதிககினற பததாகளுககுபபோல—துனபம அற அசசம கரவு ஈர - துனபம நீஙகுமவணணம பயததையும வஞசகததையும அரியுமபொருடடு—முன வநது நிறபாய - எனககுமுன எழுநதருளிவநது நினறருளும,—கொனறைத தாரவனே -கொனறைமாலையை யுடையவரே. எ - று. (௩௬)

அவனிததலததனபாதுனபநதுடைப்பவனமபுயனமா
லவனிததலததெனறேததுமபிரானததளிததவெண்டு
யவனிததலததண்வயனமருதூரனையாாவிழிக்கேற [யதே.
பவனிததலததணைஙடததாள்செலலனமீட்டெனனையாறறி

(இ - ள்.) அவனித் தலத்து அனபா துன்பம் துடைப்பவன - பூமியினகண்ணே பத்தாகளுடைய துனபததை ஒழிப்பவராயும்—அமபுயன மாலவன நிததல அத்தன எனறு ஏத்தும பிரான - பிரமனும விட்டுணுவும நித்தமும பிதாவெனறு துதிககினற கடவுளாயுமுள்ள சிவபெருமானுடைய—நத்து அளித்த வெள தூய வல நித்தலம தண வயல - சஙகுகள தநத வெள்ளிய சுத்தமாகிய வலிய முததுககளையுடைய குளிாமையாகிய வயலகளினுலே சூழப்பட்ட--மருதூா அனையாா - மருதூரைப போலவாராகிய இமமஙகையருடைய—விழிக்கு ஏற்ப வனித்தல அத்தண்டைத் தாள செலலல மீட்டு என்னை ஆறறியது - கணணுககு இயைய புகழததலைபபொருந்திய அநதத தண்டையையணிநத கால (பூமியிலே தோய்தலால) என்வருததததை மாறறி எனனை ஆறறியது. எ - று. [தெளிதல்] (௩எ)

ஆற்றலைத்தணடருமபோாிலைமாலுக்கரியவனே
யாறறலைததணடருநீாமுடியாயமருதூரரசே [கோ
யாறறலைததணடருஙகூறறுளகொணடேகிடுமனறெனக
ராறறலைததணடருஙகாணததநதாணடருளஞசலெனறே.

(இ - ள்.) ஆல் தலைத் தண்டு அருமபு ஓரிலை மாலுக்கு அரியவனே - ஆலமரததினது தலைககொமபில அருமபிய ஓரிலையினகண்ணே நித்திரைசெய்கினற விட்டுணுவுககு அரியவரே,—ஆறு அலை தண தரும நீா முடியாய் - நதியினது திரையினுலே குளிாமையைத் தருகினற நீாமையைப்பொருநதிய முடியையுடையவரே,—மருதூா அரசே - மருதூருககு நாயகரே,—ஆறு அலைதது அணட அரும கூறறு ஆள கொணடு ஏகிடும அனறு - வழியினகண வருத்திக கிட்டுதறகரிய இயமனுடைய தூதாகள் எனனைக் கொணடுசெலலும அநநாளிலே—எனக்கு ஓராறறலைத் தண்டரும காணதத

நது அஞசல என்று ஆண்டருள - எனககு ஒருவலிமையைத தணடஞசெயவோரும காணுமபடி தநது அஞசாதொழியெனறு ஆணடருளும. எ - று. (௧௮)

அஞசுகமாகமஞசொனமருதூரரரக்கனையீ
ரஞசுகமாகமஙகசசெறறுனையுமடாததபஙக
யஞசுகமாகமனததுளவைபபேனையடாகைககுசசற
றஞசுகமாகமழைமுகிலபோணிறததநதகனே.

(இ - ள) அம சுகம ஆகமம சொல மருதூரா - அழகிய கிளிகள சிவாகமஙகளைச சொலலாநினற மருதூரினகண எழுநதருளியிருககும சிவபெருமானுடைய—அரககனை ஈரஞசு கம ஆகம மஙகச செறறு - இராககதனாகிய இராவணனைப பததாகிய தலைகளும மாாபும நெரியுமபடி ஊனறி—உனையும அடர்தத பஙகயம-உனனையும உதைததருளிய திருவடிததாமரை மலரை—சுகம ஆக மனததுள வைபபேனை - இனபம உதிக்குமவணணம எனனெஞசததுள இருததித தியானிககுமெனனை—அடாகைககுச சறறு அஞசுக - நெருஙகுதறகுச சிறிது அஞசககடவாய,—மாகம மழை முகிலபோல நிறதது அநதகனே - ஆகாயததினகணணதாகிய மழையைபபொழியும மேகததைபபோலும நிறததையுடைய இயமனே. எ - று சிவபெருமானுடைய திருவடிததாமரை மலரை எனக கூட்டுக. ()

அநதததலைவரையாககையாதெனமருதூரரன்பாக்
கந்தததலைவரைமாததிரையிறசெறூடுததாவெறபி
னநதததலைவரைபோலகரிகொலலுமுனஞசலெனற
வநதததலைவரையனறியெனறாபபதணிமுரசே.

(இ - ள்) அநதம தலை வரையாக கையா - அழகையுடைய பிரமகபாலததை நீககாது கொணட கையினையுடையவரும—தென மருதூரா - அழகிய மருதூரையுடையவரும—அனபாககு அநததது அலைவு அரை மாததிரையில செறும

அத்தா வெற்பின் - பத்தர்களுக்கு முடிவுகாலத்தினுள்ள தன் பத்தை அரைமாத்திரையினுள்ளே போக்குகின்ற பிதாவுமாகிய சிவபெருமானுடைய மலையின்கண்ணே--அம் தத்து அலை வரைபோல கரி கொல்லும் முன் - மத்தின் பாய்கின்ற நடைமலை போலும் யானை (நம்மைக்) கொல்லும்முன்—அஞ்சல் என்ற அந்தத்தலைவரை அன்றி - பயப்படாதேயென்று சொல்லிய அந்தநாயகருக்கல்லது—அணி முரசு ஆர்ப்பது என - அழகையுடைய முரசம் ஆரவாரிப்பது என்னை எ - று [மணம விலக்கு] (சo)

அணியவனந்திமருதூரனென்றிறைஞ்சன்பாக்குப்பாம்
பணியவனந்திவண்ணங்கொண்டமேனியனானந்தனா
ரணியவனந்திகழ்மத்துளாடியருள்புரிந்தா
ரணியவனந்திவரத்தன்பத்திலமாந்தவனே.

(இ - ள்) நந்தி மருதூரன் என்று - நந்தியென்னுந் திருநாமத்தையுடையவர் மருதூரின்கண் ணெழுந்தருளியிருப்பவர் என்று சொல்லி—இறைஞ்சு அன்பாக்கு அணியவன் - வணங்குகின்ற பத்தர்களுக்குச் சமீபித்தவர்,—பாம்பு அணியவன் - சருப்பமாகிய ஆபரணத்தை யுடையவரும்—அந்தி வண்ணம் கொண்ட மேனியன் - செவ்வானம்போலும் நிறத்தைப்பெற்ற திருமேனியையுடையவரும்—ஆனந்தன் - சுகரூபியும்—நாரணியவன் - உமாதேவியையுடையவரும்—நந்து இகழ் ஈமத்துள் ஆடி - கெடாநின்ற இகழப்படும் சுடுகாட்டின்கண் திருத்தஞ்செய்பவரும்—அருள் புரிந்து ஆர் அணியவன் - கருணையை (அடியார்களுக்குச்) செய்து திருவாத்திமாலையை அணிதலையுடையவரும்—நந்தி வரத்தன் - இடபத்தின்மேல் வருதலையுடையவரும்—பத்தில் அமாந்தவன் - (அடியார்களது) பக்குவத்திற் பொருந்தினவருமாகிய சிவபெருமான் எ - று. (சக)

அமபரவமபுனைவேணியபாணியினஙகியவை
யமபரவமபுனைசூழமருதூருறைஐயதிசை
யமபரவமபுனைநெறறிககனலவிழியாயெனபதை
யமபரவமபுகைகொஙகைகயைவீழபபதறிநதிலையே

(இ - ள) அமபு அரவம புனை வேணிய - (கஙகை)நீரை யும பாமபையும அணிநத சடையையுடையவரே,—பாணி யின அஙகிய - கையிலே தரிககபபடட அககினியையுடைய வரே,—வையம பரவு அம புனை சூழ மருதூர உறை ஐய - பூமியிலுளளோர துதிககினற அழகிய புனனைமரஙகள சூழ நத மருதூரினகண எழுநதருளியிராநினற பிதாவே,—திசை அமபர - திககாய வஸதிரததையுடையவரே,—உனை நெற றிக் கனல விழியாய எனபது வமபு - உமமை நெறறியின கண அககினிககணணையுடையீரெனறு சொல்வது வமபு,— ஐயமபா அ வமபு கை கொஙகையை வீழபபது அறிநதிலை - ஐநதுபாணஙகளையுடையவனாகிய மனமதன அநதக கசசை வருததுகினற தனததையுடையவளைக கொலவதை அறிநதி லீர ஆதலால.) எ - று. [பாஙகி கூறல] (சஉ)

இலையையிலஙகையாதநதையாதெனமருதூரரெணக
யிலையையிலஙகையாவீழவுதைததவரெனறஞசமவே
றிலையையிலஙகைபராவெனறுபாலொழுககலலைமெயயா
மிலையையிலஙகையராவுயிர்நீஙகுமுனனெஞசமே

(இ - ள) இலை அயில அம கையா தநதையா - இலைத தொழிலையுடைய வேறபடையை ஏநதிய அழகிய கையினையு டையவராகிய முருககககடவுளுககுப பிதா—தென மருதூரா - அழகிய மருதூரையுடையவா—எண கயிலை ஐ - மதிககபபடும திருககைலாசமலையினகண எழுநதருளியிராநினற கடவுள— இலஙகையா வீழ உதைததவா என - இலஙகையையுடைய வனாகிய இராவணன விழுமவணணம ஊனறினவா எனறு

சொல்வாயாக,—தஞ்சம வேறு இலை - (நமக்குத) துணைவே றிலலை;—ஐ இலஙகு ஐயா ஆ எனறு பால ஒழுக்கு எலலை - அழகு விளஙகுகினற மூததோாகள ஆவெனறு பாலைவாாக் கினற முடிவினகண—மெய் ஆம இலை ஐயில அஙகு அயரா உயிா நீஙகுமுன—சரீரமாகிய வீடடைச சிலேடடும மேலிடு மபொழுது அஙகே மறநது ஆனமா நீஙகுமுன—என நெஞ சமே - என மனமே எ - று எனமனமே ஆனமா நீஙகுமுன பிதா மருதூரையுடையவா கடவுள் ஊனறினவா எனறு சொலவாயாகவெனக கூடடுக. (சரு)

எனறலைககுனறிருததா்டாவெனபாருயகைககெணகயிலை
யெனறலைககுனறினிருநதருளசெயயுமிறைமருதூ
ரெனறலைககுனறிநிறஙகவாமேனிகொணடீடழிகைகக்
கெனறலைக்குனறிவிடாதகலவானதநெழுவதுவே.

(இ - ள) என தலைககு உன திருததாள தா எனபாா உயகைககு - எனனுடைய தலைககு உமமுடைய திருவடிக ளைத தநதருளுமெனறு சொலவோாகள உயதறபொருடடு— எண கயிலை எனதலைக குனறின இருநது அருள செயயும இறை மருதூா - மதிககபபடுகினற கைலாசமெனபபடும முத னமையாகிய மலையினகண எழுநதருளியிருநது கருணையைச செயயாநினற சிவபெருமானுடைய மருதூரினகணணே— என்று அலைக குனறி நிறம கவா மேனி கொணடு ஈடு அழிக கைககு - சூரியன இராததிரியைக குனறிமணியினது நிறத தைக் கவாகினற சரீரததைககொணடு வலியழிததறகு— எனறு அலைக குனறிவிடாது அகல வானதது எழுவது - எப பொழுது கடலினுளளே நசிததது விடாது பரநத ஆகாயததி னகண எழுமபுவது. எ - று. [இரவினீடடம.] (சச)

எழுதாரணிபுகழ்மாமருதூருறையீசாவெறபி
லெழுதாரணிதிகழதோளணணலேயிந்தமுததமனற

லெழுதாரணிகுழலாட் கெங்ஙனாந்தொய்யி லேந்துகொங்
கெழுதாரணியமடவாரிடையினிறுதிகண்டே. [கைக

(இ - ள்) எழு தாரணி புகழ மா மருதூா உறை ஈசா வெறபில - ஏழுலகமும புகழகினற பெரிய மருதூரினகண எழுநதருளியிராநினற சிவபெருமானுடைய மலையினகண ணே—எழு தாரணி திகழ தோள அணணலே - எழுவையும மலையையுமபோல விளஙகுகினற புயஙகளையுடைய தலைம கனே,—இநத முததம மனறல எழு தாா அணி குழலாட்கு எஙஙன ஆம - (நீ கையுறையாகக கொணடுவநத) இநத முத துமாலை மணமெழுகினற மாலையை யணிநத கூநதலையுடைய தலைமகளுககு எபபடி ஆகும'—அணிய மடவாா - அடுதத பெணகள—இடையின இறுதி கணடு - இடையினது இறநது படுதலைக கணடு—ஏநது கொஙகைககுத தொயயில எழுதாா - கனதத தனஙகளுககுத தொயயிலை எழுதாாகள (ஆதலால) எ - று [பாஙகி கையுறை மறுததல] (சரு)

கணடனையாரழலாகக்கொண்டதேவைககரியதிருக
கணடனையாரவயனமருதூாதனிறகணகளிககக
கணடனையாாவயிறறிறகருததாழவுஙகடநதுசொறறேன
கணடனையாரயிறகணணுமவலையுஙகடநதனமே..

(இ - ள) கண தனை ஆா அழல ஆக கொணட தேவை- கணணை நிறைநத அககினியாகக கொணடருளிய தேவ ரும—கரிய திருக கணடனை - கரிய அழகிய கழுததையுடை யவருமாகிய சிவபெருமானை—ஆரம வயல மருதூாதனில கண களிககக கணடு - முததுககளையுடைய வயலகளினாலே சூழபபடட மருதூரினிடததே கணகள களிககுமவண்ணம் தரிசிதது—அனையாா வயிறறின கருத தாழவும கடநது - தாயாகளுடைய வயிறறினுளள கருவினகணணே தஙகுதலை யும நீஙகி—சொல தேன கணடு அனையாா அயில கண ஆம

வலையும கடநதனம - (தஞ) சொறகள தேனையும கறகண டையும போலாகபபெறற பெணகளுடைய வேல போலும கணணாகிய வலையையும கடநதேம. எ - று (சசு)

கடனநதிநமபவநதீாககைககுவைகைககவரினவநது
கடனநதினமபடிவாாமருதூரனகடுவுணடவி
கடனநதிநமபனகடுஙகாலகாலனகஙகாளனகனம
கடனநதினநதொறுமபுலலுமபிரானஙகருததினனே

(இ - ள) கடன நநதி நம பவம தீாககைககு - (முறபிற பபுக்களிலுளள விணைக) கடன கெடடு நமமுடைய பிறபபு ஒழிதறபொருடடு—வைகைக கவரின வநது கடல நநது இனம படி வாா மருதூரன - வைகையாறறினது பகுதியாகிய காலகடோறும வநது கடலினுளள சஙகுகளினது கூடட ஙகள படிகினற சலததையுடைய மருதூரினகண எழுநதருளி யிருபபவரும—கடு உணட.விகடன - நஞசையுணட அஞசற பாலரும—நநதி நமபன - நநதி நமபன எனனுந திருநாமங களையுடையவரும—கடும காலகாலன - கடுமையாகிய கால காலரும—கஙகாளன - முழுவெலுமபையணிநதவரும—கல மகள தனம தினநதொறும புலலும பிரான - (இமைய) மலை யினது புதலவியாராகிய உமாதேவியாருடைய தனஙகளை நாடோறுநதழுவுகினற கடவுளுமாகிய சிவபெருமான—நம கருததினன - நஙகருததிலுளளா எ - று (சஎ)

கருமஙகுலததிறநதறசஙகைவிடடுககசிநதுபவக
கருமஙகுலததுமெயயனபாககுவீடுகமலஙகணி
கருமஙகுலததிருக்கைமமஙகைபஙகனகமுகுசெனறு
கருமஙகுலததணையுமமருதூரனகழலிணையே

(இ - ள) கருமம குலததிறம தறசஙகை விடடுக கசிநது- விணையையும குலமேனமையையும தறபோததையும ஒழி தது (மன) நெகிழநது—பவம கரு மஙக உலதது மெய் அன

பாக்கு வீடு - பிறப்புக்கு மூலமாகிய கரு நசிக்கும் வண்ணம் கெடுக்கின்ற மெய்ப்பத்தர்களுக்கு முத்தியாவது,—கமலங்கள் நிகரும் அங்குலம் திருக் கை மங்கை பங்கன - செந்தாமரை மலர்களைப்போலும் விரல்களையுடைய அழகிய கைகளையுடைய உமாதேவியாரைப் பாகத்திலுடையவரும்—கமுகு சென்று கரு மங்குலத்து அணையும் மருதூரன - கமுகமரங்கள் போய்க் கருமையாகிய மேகங்களை அளாவாநின்ற மருதூரையுடையவருமாகிய சிவபெருமானுடைய—கழல் இணையே - இரண்டு திருவடியுமே எ - று இரண்டாமடியில் மங்க என்பதன் ஈற்றகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. நான்காமடியில் அத்து-சாரியை மெய்ப்பத்தர்களுக்கு முத்தியாவது சிவபெருமானுடைய இரண்டு திருவடியுமேயெனக் கூட்டுக. (சஅ)

கழலாதவஞ்செய்துபோற்றிடுகைக்கென்கருத்தைவிட்டுக்
கழலாதவன்புதருவாய்விடுதளக்கன்னியாகைக்
கழலாதவன்பதந்தோய்மருதூரகருணைநின்பு
கழலாதவன்சொற்கதற்றும்பிதற்றுடைக்கள்வனுக்கே.

(இ - ள்) கழலா - வீரக்கழலையணிந்தவரே,—தவம் செய்து போற்றிடுகைக்கு - தவத்தைச் செய்து (உம்மைத்) துதித்தற்கு—என் கருத்தை விட்டுக் கழலாத அன்பு தருவாய் - என்னெஞ்சத்தை விட்டு நீங்காத அன்பைத் தந்தருளும்,—தளம் கன்னியா கை விடு கழல் ஆதவன் பதம் தோய மருதூர - உப்பரிகைகளினுள்ள பெண்கள் கைகளினால் எறிகின்ற கழங்கு சூரியனுடைய பதத்தை அணைகின்ற மருதூரையுடையவரே,—கருணை நின் புகழ் அலாத வல் சொல் கதற்றும் பிதற்று உடைக் கள்வனுக்கு - திருவருளையுடைய உம்முடைய கீர்த்தியல்லாத கடிய சொற்களைக் கதறுகின்ற புலம்புதலையுடைய கள்வனுக்கு. எ - று கள்வனுக்குத் தந்தருளுமெனக் கூட்டுக. (சக)

களங்கந்தரமனையாய்மூலமாயைகருமமெனனுங்
களங்கந்தரங்கெடநீர்சொரியாநிற்பக்கண்புளகங் [ங
களங்கந்தரவென்னையாண்டருள்வா யென்றுகாவொழுக்கு
களங்கந்தரமழைபோன்மருதூர்நகர்காவலனே.

(இ - ள்) களம் கந்தரம் அனையாய - கழுத்து மேகத்தை ஒப்பாகப் பெற்றவரே,—மூலம் மாயை கருமம் எனனும் களங்கம் தரம் கெட - ஆணவமும் மாயையும் கருமமும் என்பட்டும் (மும்) மலங்களும் வலிமை கெடும்பொருட்டு—கண் நீர் சொரியாநிற்ப அங்கம் புளகங்கள் தர - கண்கள் நீரைப் பொழியவும் சரீரம் உரோமஞ்சிலிர்த்தலைத் தரவும்—என்னை என்று ஆண்டருள்வாய் - என்னை எந்நாள் ஆண்டருள்வீர்—கா ஒழுக்கும் கள் அங்கு அந்தரம் மழை போல் மருதூர் நகர் காவலனே - சோலைகள் ஒழுக்குகின்ற தேன் அங்கே ஆகாயத்தினின்றும் பொழிகின்ற மழையை நிகர்க்கின்ற மருதூரென்னும் திருப்பதியைக் காத்தலையுடையவரே. எ - று (௫0)

காவலராவருமபர்க்கிறையாகுவர்கங்குன்மதிற்
காவலராவருங்கோற்கள்ளராயினுங்காலுக்குக்குங்
காவலராவருந்துமருதூரரைக்கன்னிதன்பங்
காவலராவருந்தாரணிவாயென்றுகைதொழவே

(இ - ள்) காவலர் ஆவர் - அரசராவர்,—உம்பர்க்கு இறை ஆகுவர் - தேவர்களுக்கு நாயகனாகிய இந்திரனாவர்,—கங்குல் மதில் காவல் அராவரும் கோல் கள்ளர் ஆயினும் - இராத்திரியிலே மதிற்காவலை அராவுகின்ற கன்னக்கோலையுடைய திருடராயினும்,—கால் உக்கும் கா அலர் ஆ அருந்தும் மருதூரரை - காற்றுதிர்க்கின்ற சோலையிலுள்ள பூக்களைப் பசுக்கள் உண்கின்ற மருதூரின்கண் எழுந்தருளியிராநின்ற சிவபெருமானை—கன்னிதன் பங்கர் - உமாதேவியாருடைய பாகத்தையுடையவரே,—வல் அரா அரும் தார் அணிவாய்-வலியபாம்பா

கிய அரியமாலையை அணிபவரே,—என்று கை தொழ-என்று சொல்லிக் கையினாலே கும்பிட. எ-று. சிவபெருமானைக் கும்பிட்ட திருடராயினும் அரசராவா ரிந்திரனுவாரெனக் கூட்டுக.

கையுடையானையதளங்கியானைக்கதம்பெறுவேங்
கையுடையானைமருதூரனைக்கருதார்கள்வன்ப
கையுடையானைத்தொழுதுவில்லவேட்டனகடுங்கணையாக்
கையுடையானைமடவாருயிர்க்கெனக்கரைவதுவே.

(இ-ள்.) கை உடை யானை அதள் அங்கியானை - புழைக்கையையுடைய யானையினது தோலாகிய சட்டையையுடையவரும்—கதம் பெறு வேங்கை உடையானை - கோபத்தைப்பெற்ற புலித்தோலாகிய வஸ்திரத்தையுடையவரும்—மருதூரனை-மருதூரையுடையவரும்—கருதார்கள் வல் பகை உடையானை - (தம்மைச்)சிந்தியாதவர்களுடைய வலிய பகையாகிய மலத்தைக் கெடுக்காதவருமாகிய சிவபெருமானை—தொழுது - வணங்கி,—வில்ல வேள் தன கடும் கணை யாக்கையுள் தையா ரை மடவார் - வில்லையுடைய மன்மதனுடைய கடுமையாகிய பாணங்கள் சரீரத்திலே தைத்து வருந்துகின்ற மங்கையர்—உயிர்க்கு கரைவது என் - உயிர்ப்பொருட்டு இரங்குவது என்னை. எ - று யாக்கையுடையார் என்றபாலது யாக்கையுடையா என்க் குறைந்து நின்றது [பாங்கி வெறுத்துக் கூறல] (௩௨)

கரைவானகங்குழைமெய்யடியார்க்குக்கலங்கவரக்
கரைவானகங்கொண்டடாக்கும்பிரான்புரக்கள்ளவஞ்ச
கரைவானகந்தைகெடத்தகன்ஞெசெய்கடவுள்பொய்யகைக்
கரைவானகந்தொடுமாமருதூரனெங்கட்கிறையே.

(இ-ள்.) அகம் குழை மெய் அடியார்க்கு கரைவான - மனநெகிழ்கின்ற மெய்த்தொண்டர்களுக்கு இரங்குவோரும்—கலங்க அரக்கரை வால் நகம் கொண்டு அடாக்கும

பிரான - கலங்குமபடி இராக்கதனுகிய இராவணனை வெண்மையாகிய நகததைககொணடு நெரிதத எப்பொருட்குமிறைவரும்—புரம களளம் வஞ்சகரை வான அகநதை கெடத தகனம செய் கடவுள - முபபுரஙகளிலுள்ள களளததையும வஞசகததையுமுடைய அசுரர்களைப் பெரிய செருககு அழியுமபடி எரிததலைச செயத கடவுளும—பொயகைககரை வானகம தொமே மா மருதூரன - வாவிககரை ஆகாயததை அளாவாநினற பெரிய மருதூரையுடையவருமாகிய சிவபெருமானே—எஙகட்கு இறை - எஙகளுககு நாயகா. எ - று (௩௩)

கட்டாமரையரமராககுவேந்தாகமலநதுழாயக
கடடாமரையாமருதூரிறைவாகறையரவக
கட்டாமரையாமனமேயிருவினைககட்டறநங
கட்டாமரையரெனறுடகொணடருளகைககுககறபனையே.

(இ - ள) கள தாமரையா - தேனையுடைததாகிய தாமரைமலரையுடையவராகிய பிரமாவுககும—அமரர்ககு வேநதா - தேவர்களுககு அரசனுகிய இநதிரனுககும—கமலம துழாய் கண தாமா ஐயா - செநதாமரைமலரையும துளசியையும கணணும மாலையுமாக உடையவராகிய விடடுணுவுககும பிதாவும—மருதூா இறைவா-மருதூரினகண எழுந்தருளியிருககினற தலைவருமா—கறை அரவம கடடு ஆம அரையா - விடமபொருநதிய பாமபாலாகிய கடடுபபொருநதிய அரையையுடையவருமாகிய சிவபெருமான—மனமே - நெஞசமே—இரு வினைக கடடு அற - இருவினைபபநதம அறுமபொருடடு—நஙகண தாம அரையா எனறு ஆடகொணடருளகைககுக கறபனை - நமமிடததே தாம நாயகரெனறு அடிமைககொணடருளுதறகு விதியேயாம். எ - று. (௩௪)

கறபனையததனையாயினுநினபுகழகற்பதூான
கறபனையததனைகாணசசரவணபபொயகைவந்தோண .

கறபனையததனையாமருதூருறைகாரணவக
கறபனையததனைபததாகுறறததைககடிபவனே.

(இ - ள்.) நான நின புகழ் கறபது அததனை கற்பனை ஆயினும - நான உமது கீரததியைப படிபபது அவவளவும பொயயாமாயினும—கறப நயததனை - படிபபவைகளை விரும பினீர,—அச சரவணம பொயகை வநதோன - அநதச சரவணபபொயகையினகணணே திருவவதாரஞசெயதருளினவ ராகிய முருககக்கடவுளுககும—கல பனை அததன ஐயா - (மாணிக்க) ரததினததாலாகிய பனைபோனற கையையுடைய வராகிய விநாயககக்கடவுளுககும பிதாவே,—மருதூர உறை காரண-மருதூரினகண் எழுநதருளியிருககினற காரணரே,— அக் கறபு அனை அதத - அநதக் கற்பையுடைய மாதாவாகிய உமாதேவியாரைப பாதியாகவுடையவரே,—நை பததா குற றத்தைக கடிபவனே - வருநதுகினற அனபாகளுடைய குறற ததையொழிப்பவரே. எ - று. காண அசை (௫௫)

கடியவமபோடிகலகணணியைககணடுகலஙகிநெஞ்சிற்
கடியவமபோயநினறழிநதனனகாணகுறறஙகணடெனைநீ
கடியவமபோதமுனகணடதுணடோவணடினகாலணையக
கடியவமபோருகஙகானமருதூரரனகலவரைககே.

(இ - ள்.) கடிய அமபோடு இகல கணணியைக கண்டு கலஙகி - கூரமையையுடைய பாணததோடு பகைககினற கண ணையுடையவளாகிய பெணணைக கண்டு மயஙகி—நெஞசில கடி அவம போய நினறு அழிநதனன - மனசினகணணுள்ள காவல வீண போய நினறு வருநதினேன,—குறறம கணடு எனை நீ கடிய அம போதம முன கணடது உணடோ-குறறத தைக் கணடு எனனை நீ கோபிக்க அழகிய அறிவை முனனே கானறிநததுணடோ—வணடின கால அணையக் கடி அ அம போருகம கால மருதூர அரன கல வரைக்கு-வண்டினுடைய

காலகள பொருந்த மணததை அநதத தாமரைமலாகள கால்கினற மருதூரினகணெழுநதருளியிருககும சிவபெருமானது கலலாகிய மலையினிடதது. எ - று காண அசை. [தலைவன பாஙகனுககு உறறதுரைததல] (௩௬)

கல்லாரமாலைமெனகூநதறகைககாநதடகவுரிபஙகன
கலலாரமாலைததிகழமருதூரிறபொயகைககுணமணலைக
கலலாரமாலையஙகையாறறொழாசைவகாவியஙகள்
கலலாரமாலயனகாணுப்பதமெஙஙனகாணகுவரே.

(இ - ள.) கலலாரம மாலை மெல கூநதல கைக காநதள கௌரி பஙகன - செஙகழுநீாமாலையையணிநத மெலலிய அளகத்தையும கைகளாகிய காநதட்பூககளையுமுடைய உமாதேவியாருடைய பாகராகிய சிவபெருமானுடைய—கல ஆரம மாலை ததிகழ் மருதூரில - இரததினஙகளும முததுக்களும மாலைக்காலததினகணணே விளஙகுகினற மருதூரினிடததாகிய—பொய்கைக்குள மணலைக கலலாா - வாவியினுளள மண்ணைத தோணடாாகள,—அம ஆலயம கையால தொழாா - அழகிய திருககோயிலைக் கைகளினலே குமபிடாாகள,—சைவ காவியஙகள கலலாா - சைவகாவியஙகளைப படியாாகள்,—அ மால அயன காணுப பதம எஙஙன காணகுவா - அநதவிடடுணுவும பிரமாவும காணுத திருவடிகளை எபபடி (இவாகள) தரிசிபபாாகள! எ - று (௩௭)

குவலயங்கற்பகநாடரவப்பதிகுமபிடுஞ்செங
குவலயஙகடபொழிவாாமருதூரிறைகூரயிலா
குவலயஙகறபொடியாகததொடுஙகநதாகோக்கொறறவா
குவலயஙகடசெவியாககொள்வாரெஙகுலதெயவமே.

(இ - ள.) குவலயம் கறபகம நாடு அரவம பதி குமபிடும்- பூமியும கற்பகதருவையுடைய தேவலோகமும நாகலோகமும குமபிடுகினற—செஙகுவலயம் கள் பொழி வார் மருதூர்

இறை - செஙகுவளைமலாகள் தேனைப பொழிகினற நீரினாலே சூழப்பட்ட மருதூரினகணெழுநதருளியிருககும நாயகருட—கூா அயில ஆகு வலயம கல பொடி ஆகத தொடும கநதா கோ - கூரிய வேலாகிய வலலயததைக கிரெளஞசமலை தூக ளாகுமவணணம தொடுதத முருககககடவுளுககுத தலைவருமகொறறம வாகுவலயம கட்செவி ஆககக கொளவா - வெற றியையுடைய தோளணி பாமபாகக கொளவோருமாகிய சிவபெருமான—எம குலதெயவம - நமமுடைய குலதெய வம. எ - று. (௫௮)

குலஞசுகநதாதிகளவிடடுததவவுருககொண்டுநெஞசா
குலஞசுகநதாகமபொயமோகநதவிாநதுகுணததிரயங [கோ
குலஞசுகநதாடபட மாடடாவெனைபபணி கொணடதென
குலஞசுகநதாதுகொயகாமருதூாககுனறககோதணடனே.

(இ - ள.) குலம சுகநத ஆதிகள விடடு - குலததையும சுகநதமுதலியவறறையும விடடது—தவம உருககொணடு - தவவேடததைப பூணடு—நெஞசு ஆகுலம சுகம தாகம பொய மோகம தவிாநது - மனசினுளள வருததததையும சுகததை யும தாகததையும பொயயையும மோகததையும நீஙகி—குண ததிரயம குலஞசு உகநது ஆடபடமாடடா எனை—முககுண ஙகளுஙகுலைநது மகிழநது அடிமைபபட மாடடாத எனனை—பணி கொண்டது என - அடிமைககொணடதெனனை—கோகுலம சுகம தாது கொய கா மருதூாக குனறம கோதண டனே - குயிலகளும கிளிகளும பூநதாதைக கொய்யாநினற சோலைகளினாலே சூழப்பட்ட மருதூரினகணெழுநதருளியிரு க்கும மகாமேருமலையாகிய விலலையுடையவரே எ - று கோகி லம கோகுலம என மருவிறறு. (௫௯)

தணடலைநாகஙகளபூகஙகளசூழநதடஞ்சுனையிற
றணடலைநாகஙகளைகழுநீாமுகைசறறுவிணட

தண்டலைநாகங்கொலெனநஞ்சிமாறெனத் தன்னிழன்மேற
றண்டலைநாகந்தவிர்மருதூரனென்றாபரமே.

(இ - ள்.) தண்டலை நாகங்கள் பூகங்கள் சூழும் தடம் சுனையில - சோலைகளிலுள்ள புன்னைமரங்களும் கமுகமரங்களும் சூழ்ந்துள்ள பெரிய சுனையினிடத்தே—தண் தலை நாகு அங்கு அணை கழுநீர் முகை சற்று விண்ட தண்டு - குளிர்மையையுடைய பெரிய சங்குகள் அங்கே சேர்ந்த கழுநீர்முகை சிறிது அலர்ந்த தண்டை—அலை நாகம் கொல் என்று அஞ்சி - அசைகின்ற பாம்போவென்று பயந்து—மாறு எனத் தன் நிழன்மேல் தண்டலை நாகம் தவிர் மருதூரன் - தன்பகையென்று தனது நிழலின்மேலே எதிர்த்தலை யானை நீங்குகின்ற மருதூரையுடையவராகிய சிவபெருமான்—என் தாபரம் - என்னுடைய துணை. எ - று. (௬0)

தாபரசங்கமொராறுக்கும்போற்றுஞ்சதுர்மறைக்குந
தாபரசங்கவயன்மருதூர்நகர்தங்கியநா
தாபரசங்கமாசாடக்கொண்டாய்சுந்தரற்குச்செல்தூ
தாபரசங்கரவல்வினையேற்குன்சரணங்களே.

(இ - ள்) பரசு அங்கம் ஓராறுக்கும் போற்றும் சதுர் மறைக்கும் தாபர - துதிக்கப்படும் ஆறுவேதாங்கங்களுக்கும் (உம்மைத்) துதிக்கும் நான்குவேதங்களுக்கும் நிலையாயுள்ளவரே,—சங்கம் வயல் மருதூர் நகர் தங்கிய நாதா - சங்குகளையுடைய வயல்களினாலே சூழப்பட்ட மருதூரென்னும் திருப்பதியின்கண் எழுந்தருளியிருந்த தலைவரே,—பரசு அங்கு அமர் சாடக் கொண்டாய் - மழுவை அங்கே போரின்கண்ணே (பகைவரைக்) கொல்லும்பொருட்டுத் தாங்கினவரே,—சுந்தரற்குச் செல் தூதா - சுந்தரமூர்த்திநாயனார்பொருட்டுச்சென்ற தூதரே,—பர - மேலானவரே,—சங்கர - சுகத்தைச்செய்பவரே,—வல் வினையேற்கு உன் சரணங்கள் தா - வலிய வினை

யையுடையேனுக்கு உமமுடைய திருவடிகளைத தநதருளும். எ - று [பூடடுவிறபொருளகோள] (௬௧)

சரககனறுகநதமலரோறகுமேறபதநதண்கழுநீரச
சரக்கனறுகநதாபபனையெரிததோரிருதாட்கடகருஞ
சரககனறுகநதனறனககையாபொயயாதமக்ககலீ
சரககனறுகநதவாதெனமருதூராதமாகளுககே.

(இ - ள) கநதம மலரோறகு மேல பதம சாகது அனறு- மணததையுடைய தாமரைமலரிலிருககும பிரமனுககுமேலா கிய பதமும ஒருபொருளனறு,—தண கழுநீரச சரம கனறு கநதாபபனை எரிததொா - குளிாமையையுடைய கழுநீாமலரா கிய அமபையுடைய கோபிககினற மனமதனை எரிததவரும— இருதாள கடம குஞசரம கனறு கநதன தனககு ஐயா - இரணடுபாதஙகளையும மதததையுமுடைய யானைககனறாகிய விநாயககடவுளுககும முருககடவுளுககும பிதாவும—பொ யயா தமககு அகல ாசா - பொயயாகளுககு அகனற தலைவ ரும—அககு அனறு உகநதவா - எலுமபுமணியை அநநாளிலே மகிழநதணிநதவரும—தென மருதூரா தமாகளுககு - அழகிய மருதூரையுடையவருமாகிய சிவபெருமானுடைய அடியாா களுககு எ - று (௬௨)

தமரவரிக்களிவணடுதுனறுஙகொனறைததாமரனபா
தமரவரிககுவயனமருதூராபொறறுளுயிராாந
தமரவரிககிறையாககரிதானுநதலைவணஙகுத
தமரவரிககுமிதயததியானநதனகளிதே.

(இ - ள.) தமரம வரிக களி வணடு துனறும கொன றைத தாமா - இசையையுடைய புளளியைபபொருநதிய களி ப்பையுடைய வணடுகள் நெருஙகுகினற கொனறைமாலையை யுடையவரும—அனபா தமரவா - பததாகளுககு உறவின ரும்—இககு வயல் மருதூரா - கருமபுகளையுடைய வயல்களி

னுலே சூழப்பட்ட மருதூரையுடையவருமாகிய சிவபெருமா னுடைய—பொன் தாள்-பொன்போலுந்திருவடிகள்,—உயிர் ஆர்ந்த மரம் அரிக்கு இறையாகக்கு அரிதானும் - உயிரைப் போன்ற மரத்திலே சஞ்சரிக்கின்ற அனுமாருக்கு இறைவரா கிய விட்டுணுவுக்கு அரியனவாயினும்,—தமை வணங்கு உத் தமர் வரிக்கும் இதயம் தியானம் தனக்கு எளிது - தம்மை வணங்குகின்ற மேலோர்களுடைய விரும்புகின்ற இருதயத் திலே செயப்படும் தியானத்துக்கு எளியனவாம் எ - று (௬௩)

தனக்கடங்காநெஞ்சனென்றெனைக்கொண்டுதருமன்செல்வி
தனக்கடங்காவனின்றாண்மருதூரநற்சந்திரவ
தனக்கடங்காலகும்பத்துமபிக்கொம்பெனச்சமைந்தவிரு
தனக்கடங்காம்பலஞ்செங்கனிவாய்மங்கைதன்பங்கனே.

(இ - ள்.) தனக்கு அடங்கா நெஞ்சன் என்று-தனக்கடங் காத மனத்தையுடையவனென்று—எனைக்கொண்டு தருமன் செல் விதனம் கடம் - என்னைக்கொண்டு இயமன் செல்லா நின்ற வேதனையையுடைய அருநெறியிலே—காவல் நின்று ஆள் - காவலாக நின்று ஆண்டருளும்,—மருதூர - மருதூரை யுடையவரே,—நல் சந்திரன் வதனம் - நன்மையாகிய சந்தி ரனைப்போலும் முகத்தையும்—கடம் கால கும்பம் தூம்பிக் கொம்பு என்னச் சமைந்த இரு தனம் - மதத்தைச் சொரிகி ன்ற மத்தகத்தையுடைய யானையினது கோடுபோல அமைந்த இரண்டுமுலைகளையும்—கள் தங்கு ஆம்பல் அம் செம் கனி வாய - தேன் பொருந்திய செவ்வாம்பன்மலர்போலும் அழ கிய சிவந்த கனிந்த வாயையுமுடைய—மங்கை தன் பங் கனே - உமாதேவியாருடைய பாகரே. எ - று (௬௪)

பங்கமுகந்தலைமோதக்கயலினம்பாயந்துபைந்தட
பங்கமுகந்தலைசோமருதூரபருப்பதத்தாள

பஙகமுகநதலைதேயநதிடவெணடிஙகளபட்டபெரும
பஙகமுகநததலைவநினபாதமபரமெனககே

(இ - ள) பஙகம முகநது அலை மோத-சேறறை முகநது திரைகள (கரையிலே) மோத—கயல இனம பாயநது பைம தடபம கமுகு அம தலை சோ மருதூர-கயறகூட்டஙகள பாயநது பசிய குளிா்மையையுடைய கமுகமரஙகளினது தலையிலே சோகினற மருதூரையுடையவரே,—பருபபதததாள பஙக-பாாபபதிதேவியாருடைய பாகரே,—முகம தலை தேயநதிட வெள திஙகள பட்ட பெரும பஙகம உகநத தலைவ-முகமுந தலையுநதேய வெணமையாகிய சநதிரன அனுபவிதத பெருந தோலவியை மகிழந்தருளிய நாயகரே,—நினபாதம எனககுப பரம - உமமுடைய திருவடிகள எனககுத தஞசம. எ - று.(*)

பரவாதிருக்கைமருவாகமததைபபழிததுப்பண்ணிற
பரவாதிருக்கைதிருவுளமோவலைபணடெடுதத
பரவாதிருககைமழுநாததேவாபணிமருதூாப்
பரவாதிருககையறுததெனனையாளுமபதநதரவே.

(இ - ள) பரவாது - (உமமை) வணஙகாமலும்—இருக்கை மருவு ஆகமததைப் பழிததுப பண்ணில பரவாது - வேதஙகளையும பொருநதிய சைவாகமஙகளையும நிநதிதது இசையோடு துதியாமலும—இருககை திருவுளமோ - இருநதல திருவுளளமா!—வலை பணடு ஏடுதத பரவா - வலையை முனனாளிலேயெடுதத பரவருருககொணடவரே,—திருக கை மழு நாத - அழகிய கையிலே தாஙகபபடட மழுவையுடைய தலைவரே,—தேவா பணி மருதூாப பர - தேவாகள் வணஙகுகின்ற மருதூரினகணெழுநதருளியிருககும மேலானவரே,—வா - வநதருளும,—இருககை அறுதது எனனை ஆளும பதம தர - குற்றததையொழிதது எனனை ஆணடருளகினற திருவடிகளைத தருமபொருட்டு. எ - று. (சுசு)

பதஙகடந்தாணிரைததனனபனமாதாகளபறறறற
பதஙகடநதாலெனனகைமமாறுசெயவன்பகைததபருப்
பதஙகடநதானபட்டகைமமாவுரிததபரமன்மறைப
பதஙகடநதானபுகழமாமருதூாமஙகைபஙகினனே.

(இ - ள்.) பதஙகள தநதால நிரைதது அனன பல் மாதா கள பறறு அற - சோறுகளை நூலினாலே நிரைததாறபோனற பற்களையுடைய பெணகளிடததாகிய ஆசை நீஙகுமபொரு ட்டு—நல பதஙகள தநதால - நனமையாகிய திருவடிகளைத தநதருளினால்—எனன கைமமாறு செய்வன் - எனன பிரதி யுபகாரததைச செயவேன!—பகைதத பருபபதம கடநதான பட்ட கைம மா உரிதத பரமன - பகைதத மலைபோலும மத ந்தான பட்ட யானையையுரிதத மேலானவரும—மறைப பதம கடநதான்—வேதததினது சொலலைக் கடநதவரும—புகழ மா மருதூா மஙகை பஙகினன - கீாததியையுடைய பெரிய மருதூரில எழுநதருளியிருககினற உமாதேவியாருடைய பாக ருமாகிய சிவபெருமான. எ - று. சிவபெருமான திருவடிக ளைத தநதருளினால எனக் கூடடுக. (சஎ)

பஙகையவாவியனையாட்களிததபரமனமனறற்
பஙகையவாவிமருதூரிலோரிறைபாரவலலி
பஙகையவாவியிவணமேவிடுமெபபகையடுமின
பஙகையவாவிமமணமுமிணிதலலபாவையரே.

(இ - ள்.) பஙகை அவ ஆவி அனையாட்கு அளிதத பர மன - (தமது) பாகததை அவவுயிாபோலும உமாதேவியாரு க்குக் கொடுததருளிய சிவபெருமானுடைய—மனறல பஙக யம வாவி மருதூரில - மணததையுடைய தாமரைவாவிக ளாலே சூழப்பட்ட மருதூரினகணணே—ஓரிறை - ஒருதலை மகன—பாரம வல இபம கை அவாவி இவள் மேவிடும அப் பகை - பாரமாகிய வலிய யானை புழைக்கையினாலே அவாவி

இவளை மேலிட்ட அநதப்பகையை—அடும் இனபம கயவா - விலககிய இனபம வெறுககபபடாது,—இம மணமும இனிது அலல - இநதமணமும இனியதனறு,—பாவையரே - பெண களே. எ - று [மணம விலககு] (சுஅ)

பாவகனஞசக்கரநதுணிததாயபதமாறுநடப
பாவகநஞசககறைமிடற்றாய்மருதூாபபரம
பாவகனஞசததிகுனறநினறாளைபபரநதமலம
பாவகநஞசாசசனைபுரிநதெனறுபணிவதுவே

(இ - ள) பாவகன அஞசக கரம துணிததாய் - அககினிதேவன அஞசுமவணணம கையை வெட்டினவரே,—பதம மாறு நடம பாவக - பாதம மாறிய நிருததததினது பாவகததையுடையவரே,—நஞசம கறை மிடறறாய - விடததையுடைய கருமையாகிய கழுததையுடையவரே,—மருதூாப் பரம - மருதூரினகணெழுநதருளியிருககும மேலானவரே,—பாவம கனம சததி குனற-பாவததினது மிகுதியாகிய வலிமை குனறுமபொருட்டு—நின தாளை-உமமுடைய திருவடிகளை—பரநத மலம பாவு அகம நைஞசு - விரிநத மலம பரவிய மனம நைநது—அாசசனை புரிநது பணிவது எனறு - பூசை செயது வணஙகுவது எநநாள! எ - று. (சுகூ)

பணியாதவாககததொடாசசிககுமபததிரபததாசிததப்
பணியாதவாககருளசெய்மருதூாவடவரவப
பணியாதவாககுனறவெனறவனறாட்செமபதுமநெஞசே
பணியாதவாககுமதிககுமபபாலைபபதநதரவே

(இ - ள) பணி யாது - (உனககுத) தொழில யாது!—அவாககததொடு ஆாசசிககும பததிரம பததா சிததம பணியா- அநத உபகரணஙகளோடு பூசிககினற பததிரஙகளையுடைய அனபாகளது சிதததநிலுளள தொணடையுடையவரே,—தவாககு அருள செய மருதூா - முனிவாகளுககுக கருணை

யைச் செய்கின்ற மருதூரையுடையவரே,—படம் அரவம பணியா - படத்தையுடைய பாம்பாகிய ஆபரணத்தையுடையவரே,— தவாக் குன்ற என்று - வில்லாயுள்ள மலையையுடையவரே என்று சொல்லி—அவன் தாள் செம பதுமம - அவருடைய திருவடிகளாகிய செந்தாமரைமலர்களை—நெஞ்சே பணி - மனமே நீ வணங்குவாயாக,—ஆதவர்க்கும் மதிக்கும் அப்பால பதம தர - சூரியனுக்கும் சந்திரனுக்கும் அப்பாலுள்ள பதத்தைத் தருமபொருட்டு எ - று. அப்பாலே என்பதன் ஐ சாரியை. (௭0)

வேலைக்கையலைக்கவாவிழியாரவசமவீழ்ந்துனது
வேலைக்கையலைக்கணடுமுயலேனபுக்கவேளையுணடோய
வேலைக்கையலைத்துவருங்கொலகூறறைவெறுத்துயிர்போம
வேலைக்கையலைபபுனனமருதூர்முக்கணமெயபபயனே.

(இ - ள.) வேலைக் கயலைக் கவா விழியார் வசம வீழ்ந்து- கடலையும கயனமீனையும கவாகின்ற கணகளையுடைய பெணகளது வசத்தில அழுந்தி—உனது வேலைக்கு அயலைக் கணடும முயலேன - உமமுடைய தொணடுக்கு அயலாரைக் கணடும முயலகின்றிலேன,—புக்க வேளை உணடோய - புகுந்த மனமதனைக் கொன்றவரே,—வேலைக் கை அலைத்து வரும் கொல கூறறை வெறுத்து உயிர் போம வேலைக் கை - வேலாயுதத்தைக் கையிலே அசைத்து வருகின்ற கொலகின்ற இயமனை வெறுத்து ஆனமாப் போகின்றபொழுது கோபித்தருளும,—அலைப புனல மருதூர் முக்கண மெயப பயனே - திரையையுடைய நீரிலே சூழப்பட்ட மருதூரினகணெழுந்தருளியிருக்கின்ற மூன்றுகணகளையுடைய மெயப்பயனையுள்ளவரே. எ - று. (எக)

பயந்தநாகமலரிற்றுயிலப்பமெருதூர்ப்
பயனந்தனுக்கப்பகலைக்கணடோனபத்தாசித்தத்துள்ளான

பயனந்தனாகமணிவோன்கழலைநுமபலபிறவிப்
பயநநதநாகநதுதிக்கவணஙகபபரிநதிருமே.

(இ - ள்.) பயம நநது அம் நாகம மலரின துயிலபபடும மருதூர்ப் பயன - நீரிலுள்ள சஙகுகள அழகிய புனனைப்பூவி னகணணே நிததிரைசெயகினற மருதூரினகணணெழுநதருளி யிராநினற பயனாயுள்ளவரும—அநதன ஆகப பகலைக கண டோன - குருடனாகும்பொருட்டுச சூரியனைச செயதவரும— பததா சிததததது உள்ளான - அனபாகளுடைய இருதயததின கண உள்ளவரும—பை அனநதன ஆகம அணிவோன கழலை- படததையுடைய அனநதனைத திருமாாபினகணணே அணி பவருமாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை—நும பல பிறவிப பயம நநத - உஙகளுடைய பலவாகிய பிறபபுககளி னுள்ள அசசஙகெடும்பொருட்டு—நா துதிககக கம வணஙகப பரிநது இரும - நாககுத துதிககத தலை வணஙக அனபுகூாநது இருஙகள எ - று. (எ௨)

இருமபலவினசெயமருதூரெனறாதமிதயஙகளபோ
லிருமபலவினனலதுதீரவேணடிடினிவவுலகுள
ளிருமபலவினபமிலலையாயினுமஞசெழுததையுனனி
யிருமபலவினசொலொடுமபுகழநதேததியிரநதுகொணடே.

(இ - ள) இரும பலவின செய மருதூா எனறா தம இதயஙகள போல இருபபு அல - பெரிய பலாமரஙகளையு டைய வயலகளாலே சூழபபடட மருதூா எனறு சொலலாத வாகளுடைய நெஞசஙகளைபபோல (உஙகள நெஞசஙகளும) இருமபலல,—இனனலது தீர வேணடிடின - துனபம நீஙக வேணடின,—இவ உலகு உள்ளீா - இவவுலகததினகண உளளவாகளே,—உமபல இனபம இலலை ஆயினும - யானையை யுடைய இனபம இலலையாயினும—அஞசு எழுததை உனனி இரும-பஞசாக்ஷரததைச சிநதிததிருஙகள—பல இன சொல

லொடும் புகழ்ந்து ஏத்தி இரந்துகொண்டு - பலவாகிய இனிய சொற்களோடும் புகழ்ந்து துதித்துயாசித்துக்கொண்டு. எ - று

இரவிதந்நதும்பரவையைச்சுந்தரரெய்தச்சென்றோ
னிரவிதனஞ்சயனதிங்களங்கண்ணனெழிற்கரும்ப
யிரவிதனம்புணருமமருதூரனிணையடியை
யிரவிதனங்களறுத்துயிர்வாழ்கைக்கென்னெஞ்சமே

(இ - ள்) இரவு இதம் நந்தும் பரவையைச் சுந்தரர் எய்தச் சென்றோன் - இராத்திரியிலே அன்பு மிகுகின்ற பரவையாரைச் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அடையும்பொருட்டுத் தூது போனவராயும்—இரவி தனஞ்சயன் திங்கள் அம் கண்ணன் - சூரியனும் அக்கினியும் சந்திரனுமாகிய அழகிய கண்களையுடையவராயும்—எழில் கரும் பயிரவி தனம் புணரும் மருதூரன் - அழகையுடைய கரிய உமாதேவியாருடைய முலைகளைப் புணர்கின்ற மருதூரையுடையவராயுமுள்ள சிவபெருமானுடைய—இணை அடியை இர - இரண்டுதிருவடிகளையும் இரப்பாயாக—விதனங்கள் அறுத்து உயிர் வாழ்கைக்கு - துயரங்களையொழித்து உயிர்வாழ்தற்பொருட்டு,—என் நெஞ்சமே - என்மனமே. எ - று (எச)

என்னாவருந்தக்கழுநீர்கிடங்கெங்குமீன்கறவை
யென்னாவருந்துமலர்மருதூருறையீசநம
வென்னாவருந்தமிழாற்றுதிப்பேன்பயனெய்துவதிங்
கென்னாவருந்தனமைவல்லியமாவுணக்கென்னிடத்தே

(இ - ள்) என் நா வருந்த - என்னுடைய நாக்கு வருந்தும்படி—கழுநீர் கிடங்கு எங்கும் ஈன் கறவை என் ஆ அருந்தும் மலர் மருதூர் உறை ஈச நம என்று - செங்கழுநீரையுடைய குளமெங்கும் ஈன்ற கறவையெனப்படும் பசுக்கள் உண்கின்ற பூக்களையுடைய மருதூரின்கண் எழுந்தருளியிராநின்ற சிவபெருமானே வணக்கம் என்று—அரும் தமிழால

துதிப்பேன் - அருமையாகிய தமிழினாலே துதிப்பேன்,— ஆ வல இயமா - ஆ வலிய இயமனே,—என்னிடத்து வருந் தன்மை உனக்கு இங்கு எய்துவது பயன் என் - என்னிட த்து வருந்தன்மையினாலே உனக்கு இங்கே வருவதாகிய பயன் யாது! எ - று (எ௫)

இடத்தேயுமையைவைத்தோன்மருதூருறையெந்தைவன்ம
யிடத்தேயுமைவண்ணனையுதைத்தோன் வெற்பினிங்ஙனெ
ளிடத்தேயுமைவரப்பெற்றதுநன்றியின்றேந்தியமுத் [நக
திடத்தேயுமையவிடையதிபாரவிளமுலைக்கே

(இ - ள) இடத்தே உமையை வைத்தோன் - இடப்பா கத்திலே உமாதேவியாரை வைத்தவரும்—மருதூர் உறை எந்தை - மருதூரினகண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற எமது பிதா வும்—வல மயிடத்து ஏயும் மை வண்ணனை உதைத்தோன் வெற்பின் - வலிய எருமைக்கடாவின்மேலே பொருந்திய கருநிறத்தையுடையவனாகிய இயமனை உதைத்தவருமாகிய சிவபெருமானுடைய மலையினகண்ணே—இங்ஙன் எங்களிட த்தே உமை வரப் பெற்றது நன்றி - இப்படி எங்களிடத்தே உமை வருமவண்ணம் பெற்றது நன்மையாம,—இன்று ஏந்திய முத்து அதிபாரம் இளமுலைக்கு இட - இப்பொழுது (நீ கையுறையாகத்) தாங்கிய முத்துமாலையை அதிகபாரத்தை யுடைய இளமையாகிய தனங்களினிடத்து அணிய—ஐயம இடை தேயும் - (உண்டோ இன்றோ என்னும்) ஐயத்தையு டைய இடையானது தேயந்துவிடும் எ - று. [பாங்கி கையு றைமறுத்தல] (எசா)

முலையம்புலவிறைபங்காகங்காளாமுதன்மருதூா
முலையம்புலக்கங்கொளினுங்குன்றமணறன்மொய்குழனின
முலையம்புலவிகெடத்தழுவேமதன்மூன்றம்பெய்தான
முலையம்புலவுமினியாவிநீலமுடித்திடுமே.

(இ - ள.) முலை அம புலம இறை பஙகா - முலலை நில தததுககுத தலைவராகிய விடடுணுவைப் பாகததிலுடையவ ருமம—கஙகாளா - முழுவெலுமபையணிந்தவருமாகிய சிவபெ ருமானுடைய—முதல மருதூா - முதனமையாகிய மருதூரின கணணே,—முலை அமபு உலகம கொளினும குனறு மனறல மொய குழல - கற்பானது சமுததிரசலம உலகததைககொள ளினும அழியபபெறாத மணததையுடைய நெருஙகிய அளக ததையுடைய பெணணே,—நின முலை அம புலவி கெடத தழுவேம் - உன்னுடைய தனஙகளை அழகிய புலவி நீஙகும வணணம அணைகினறிலேம,—மதன மூனறு அமபு எய தான - மனமதன (தாமரை சூதம அசோகமென்னும முதன) மூனறு பாணஙகளைத தொடுததான,—முலை அமபு உலவும - முலலையாகிய (நானகாம) பாணம (வநது) உலவுகினறது,— இனி நீலம ஆவி முடிததிடும - இனி நீலோறபலமாகிய ஐந தாமபாணம உயிரைக கொன்றுவிடுமெ எ - று [தலைவன தலை விககுத தன வருததஙகூறல] (எஎ)

முடியப்படுவேலைவீசும்பரவவெமமுப்புரவா
முடியபபடுகணைதொடடவனேமருதூரமுனனேய
முடியபபடுபுலிததோலரைமேவுமுதலவவெனனை
முடியப்படுபிறவிககடலவீழமுனிநதனையே.

(இ - ள.) முடியபபடு வலை வீசும பரவ - முடியபபடட வலையை வீசுகினற பரவரே,—வெம முபபுரவா முடியபபடு கணை தொட்டவனே - கொடுமையாகிய முபபுரஙகளையுடை யவசுரா இறக்குமபொருடடுக கொலகினற அமபை எயத வரே,—மருதூா - மருதூரையுடையவரே,—முனனேய-அநா தியாயுளளவரே,—அபபு முடி அடு புலித தோல அரை மேவு முதலவ - கஙகைநீா முடியிலும் கொலகினற புலிததோல அரையிலும் பொருநதிய முதலவரே,—எனனை முடியப் படு

பிறவிக் கடல் வீழ முனிந்தனை - என்னை முழுமையும அழுந துகின்ற பிறவிககடலிலே விழுமவணணம கோபிததீா.எ - று

முனியாயமானுடாககாவநதகனைமுனிநதவனே
முனியாயமானதமிழமருதூருறைமுக்கணநின
முனியாயமாலையனெனறேததுகைககனபுமுறறுவிதது
முனியாயமாநிலததிற்பிறவாமைநமமுனவினையே.

(இ - ள) முன நியாயம மானுடாககு ஆ அநதகனை முனிநதவனே - முனனே நியாயததையுடைய-மனிதருககாக இயமனைக கோபிததவரே,—முனி ஆயம ஆன தமிழ மரு தூா உறை முககண - அகததியமுனிவரது பேறுகிய தமிழை யுடைய மருதூரினகண எழுநதருளியிருககினற மூனறுகண களையுடையவரே,—நின முனி யாய அ மால ஐயுன எனறு ஏததுகைககு - உமமைச சிநதிதது மாதாவே அநத விடடுணு வுககுப பிதாவே எனறு துதிககுமபொருடடு—அனபு முறறு விதது - அனபை முதிாவிதது,—அம மா நிலததில பிறவாமை- அழகிய பெரிய பூமியினகணணே(அடியேஙகள இனிப) பிற வாமைபபொருடடு—நம முன வினை முனியாய - நமது முன னைவினையைக கோபிததருளும எ - று. (எக)

வினையகலவிததெனனையாணடிடவேணடுமவிரைமலாககா
வினையகலவிததககணணிபஙகாநடமெயபபயில
வினையகலவிததனமாதாககுமோகமவிளைததருளக
வினையகலவிததலைவாமருதூாஞமமமிடறறவனே.

(இ - ள) வினை அகலவிதது எனனை ஆணடிடவேண டும-வினைகளையொழிவிதது எனனை ஆணடருளவேணடும,— விரைக காவி மலா னை அகல விததகம கணணி பஙகா - மண ததையுடைய கருஙகுவளைமலா தளரபபெறற அகனற சதுர பபாட்டையுடைய கணகளையுடைய உமாதேவியாருடைய பாகரே,—நடம மெய் பயில அவிநய - கூததினகணணே

திருமேனியிலே பயிலாநின்ற அபிநயங்களையுடையவரே,— கலவி தனம மாதாககு மோகம விளைததருள கவின ஐய - மலையைபபோலும பருமையாகிய முலைகளையுடைய பெணகளுககு மோகததை விளைவிததருளிய அழகையுடைய ஐயரே,— கலவித தலைவா - கலவிககுத தலைவரே,—மருதூா மை மிடறறவனே - மருதூரிணகண எழுநதருளியிருககினற கரிய கழுததையுடையவரே. எ - று (அ0)

அவனியமபாரழலகாலவிசுமபாயெஙகுமானவனே
யவனியமபானமுபபுரமெரிததாயதெனனணிமருதூ
ரவனியமபாவிததெனைவாவெனவடாததநதகனு
மவனியமபாமுனருளபுரியாயுனனடைககலமே

(இ - ள) அவனி அமபு ஆா அழல கால விசுமபு ஆய எஙகும ஆனவனே - பூமியும நீரும நிறைநத அககினியும காறறும ஆகாயமுமாய எஙகுமாயவரே,—அ வனி அமபால முபபுரம எரிததாய - அநத அககினியாகிய அமபினுலே முபபரஙகளையும எரிததவரே,—தென அணி மருதூா - அழகிய அலஙகாரததையுடைய மருதூரையுடையவரே,—அநதகன ஆம அவன எனை அனியம பாவிதது அடாதது வா என இயமபாமுன அருள புரியாய - இயமனுகிய அவன எனனை வேறுகப பாவிததுப பொருநது வாவெனறு சொலலாமுன அருள செயயும—உன அடைககலம - உமககடைககலம எ - று ()

கலஙகாமனநதநதுகூறறுவனரோறறிடுஙகாலததடைக
கலஙகாமனநதருமருதூரையகஞசததனப
கலஙகாமனநதமுராரிதொழுஞசிவகாமமெனுங
கலஙகாமனநதவிழிததவனேகறைககநதரனே

(இ - ள) கூறறுவன தோறறிடும காலதது அடைக்கலம - இயமன்றோனறுமபொழுது (உமககு) அடைககலம,— கலஙகா மனம தநது கா - அஞசாத மனததைத தநது காதத

ருளும,—மன நநது அம தரு மருதூா ஐய - நிலெபெறற சஙகு களை நீா தருகினற மருதூரினகணெழுநதருளியிருக்கினற பிதாவே,—கஞசததன பகல அம கா மன நநதம முராரி தொழுமசிவ - பிரமனும சூரியனும அழகிய கறபககாவுககர சனுகிய இநதிரனும நமமுடைய விடடுணுவும வணஙகுகினற சிவனே,—காமம எனும கலம காமன நநத விழிததவனே - காமமெனபபடும ஆபரணததையுடைய மனமதன கெடுமவ ணணம விழிததவரே,—கறைக கநதரனே - கரிய கழுததை யுடையவரே எ - று (௮௨)

கநதரவையனயனமாலெனறிநதுகணபதிவேற
கநதரவையனபுகழமருதூரகரியதிருக
கநதரவையமபுகுநதவனேமதனகாயஙகன
கநதரவையமபெயதாலுயயுமோவெனறனகாதலியே.

(இ - ள) கநதரம வையன - மேகமாகிய வாகனததை யுடைய இநதிரனும—அயன மால - பிரமனும விடடுணுவும— எனறு இநது - சூரியனும சநதிரனும—கணபதி வேல கநதா அவ ஐயன புகழ மருதூர - விநாயககடவுளும வேலாயுதத தையுடைய முருககடவுளும அவவையனும புகழகினற மருதூரையுடையவரே,—கரிய திருக கநதர - கரிய அழகிய கழுததையுடையவரே,—ஐயம புகுநதவனே - பிசைக்ஷபுகுந தவரே,—மதன காயம கனகம தர ஐயமபு எயதால - மனம தன உடமபு பொனபோலுநதேமலேத தருமவணணம ஐநது பாணஙகளையுந தொடுததால,—என தன காதலி உயயுமோ - எனனுடைய தலைவி உயவாளா' எ - று [தலைவன முனனிலை யாகப பாஙகி கூறல.] (௮௩)

காதலையானினனடியேவணஙககருதுகினற
காதலையானினனநதீரகிலனகாணினிககாலனெனமேற

காதலையானின்புறந்தோற்றிமாற்றிக்கரையரம்பைக்
காதலையாநிற்குந்தென்மருதூரவென்கண்மணியே.

(இ - ள்.) கா - காத்தருளும்,—தலையால் நின் அடியே வணங்கக் கருதுகின்ற காதலை யான் இன்னம் தீர்கிலன் - தலையினாலே உம்முடைய திருவடிகளையே வணங்கும்பொருட்டு நினைக்கின்ற ஆசையை நான் இன்னமும் நீங்குகின்றிலேன்;—இனிக் காலன் என்மேல் காதலை - இனி இயமன் என்மீது பொருதலை—ஆனின் புறம் தோற்றி மாற்று - இடபத்தின் முதுகிலே தோன்றி நீக்கியருளும்;—இக்கு அரை அரம்பைக் கா தலையா நிற்கும் தென் மருதூர - கரும்புகளையுரிஞ்சுகின்ற வாழைகளையுடைய சோலைகள் முதன்மையாய் நிற்கின்ற அழகிய மருதூரையுடையவரே,—என் கண்மணியே - என்னுடைய கண்மணியே. எ - று. காண் அசை. (௮௪)

கண்டீரவந்தங்குகாட்டிருவீருங்கதிர்மறைவுங்
கண்டீரவந்தனிபோவதிங்கேதங்கிக்காலையிற்போங்
கண்டீரவந்தமொழிபங்கனைத்தென்னங்காமருதூர்க்
கண்டீரவந்தனைசெய்தூர்புகுமின்கவலையற்றே.

(இ - ள்.) கண்டீரவம் தங்கு காட்டு - சிங்கம் இருக்கின்ற காட்டிலே—இருவீரும் கதிர் மறைவும் கண்டீர் - நீங்களிருவீரும் சூரியனுடைய அஸ்தமயனத்தையும் கண்டீர்கள்;—தனி போவது அவம் - தனியே போதல் வீணாகும்;—இங்கே தங்கிக் காலையில் போம் - இவ்விடத்தே இருந்து காலையிலே போங்கள்,—கண்டு ஈர வந்த மொழி பங்கனை - கற்கண்டை வெல்லும்வண்ணம் தோன்றிய சொல்லையுடைய உமாதேவியாருடைய பாகராகிய சிவபெருமானை—தென்னங்கா மருதூர்க்கண் - தென்னஞ்சோலைகளினாலே சூழப்பட்ட மருதூரினிடத்தே—தீர வந்தனை செய்து - (வருத்தந்) தீர வழிபாடு

செயது—கவலை அறறு ஊா புகுமின - கவலை நீங்கி ஊருக்குப போஙகள. எ - று [விருநது விலககல] (அரு)

வலையமபரிகருஙகடறறுறைவாகறைவாளரவ
வலையமபரிகருமபுயததிறகொணடாயமருதூரரசே
வலையமபரிகருமிசையேயசையமதுரைவநதாய
வலையமபரிகுவிலவாஙகினுணடோவெனமகட்குயிரே.

(இ - ள) வலை அமபு அரிகரும கடற்றுறைவா - வலையினுலே சலததிலே (மீனை) அரிககினற பரவவுருககொணடவரே,—கறை வாள அரவம வலயம பரிகரும புயததில கொணடாய் - நஞசையுடைய ஒளிபொருநதிய பாமபாகிய வாகுவலயததைத தாஙகாநினற புயததிலேகொணடவரே,—மருதூா அரசே - மருதூருக்கு நாயகரே,—வலயம பரிகருமிசையே அசைய மதுரை வநதாய - வலலயம குதிரையினமீது அசையுமவணணம மதுரையினகண் எழுநதருளிவநதவரே,—வல ஐயமபா இககு வில வாஙகின் - வலிய ஐநதுபாணஙகளையுடைய மனமதன கருப்புவிலலை வளைககின—என மகடகு உயிா உணடோ - எனனுடைய மகளுககு உயிருண்டோ. எ - று. [செவிலியிரஙகிக கூறல] (அசு)

மகவானரமபையாசநதிரசூரியாமாமுனிவோா
மகவானரமபுவிபோற்றுஙகவுரிமருவியவா
மகவானரமபுயனமாயோனெருஙகமருஙகிறகொணட
மகவானரமபையஙகாமருதூாககொனறைமாலையரே

(இ - ள.) மகவான - இநதிரனும—அரமபையா - தேவமகளிாகளும—சநதிர சூரியா-சநதிர சூரியாகளும—மா முனிவோா - பெரிய முனிவாகளும—மகம வானா - யாகததின விருபபையுடைய தேவாகளும—அமபுவி போறறும-பூமியிலுளளவாகளும துதிககினற—கவுரி மருவிய வாமம கவானா - உமாதேவியாா பொருநதிய இடததொடையையுடையவா—

அம்புயன் மாயோனை நெருங்க மருங்கில் கொண்ட மகவானை - பிரமாவையும் விட்டுணுவையும் நெருங்கும் வண்ணம் இரண்டு பக்கத்திலும் கொண்டருளிய ஒளியையுடையவர்—அரம்பை அம் கா மருதூர்க் கொன்றை மாலையா - வாழைச்சோலைகளினாலே சூழப்பட்ட மருதூரினகண்ணெழுந்தருளியிருக்கின்ற கொன்றைமாலையையுடையவராகிய சிவபெருமான். எ-று. ()

மாலையம்போருகநோக்குங்கண்ணுனைமதியங்கொன்றை
மாலையம்போருகந்தோறுந்தரித்துமன்றுடியைப்புன
மாலையம்போருகந்தந்நாளிரணியன்மார்பகழ்ந்த
மாலையம்போருகஞ்சூழ்மருதூரனைவந்திப்பனே.

(இ - ள்.) மால ஐயம்போர் உக நோக்கும் கண்ணுனை - மயக்கத்தைச் செய்கின்ற ஐந்துபாணங்களையுடைய மன்மதன் பொடியாகும்வண்ணம் பார்த்தருளிய கண்ணையுடையவரும்—மதியம் கொன்றை மாலை அம்பு ஒருகந்தோறும் தரித்து மன்று ஆடியை - சந்திரனையும் கொன்றைமாலையையும் கங்கைநீரையும் ஒவ்வொருகந்தோறும் அணிந்து கனகசபையினகண்ணே நிருத்தஞ்செய்பவரும்—புல மாலை அம் போர் உகந்து அந்நாள் இரணியன் மார்பு அகழ்ந்த மால ஐ - புல்லிய மாலைப்பொழுதினகண் அழகிய போரை மகிழ்ந்து அந்நாளிலே இரணியனுடைய மார்பைப் பிளந்த விட்டுணுவுக்குக் கடவுளும்—அம்போருகம் சூழ் மருதூரனை - தாமரைமலர்கள் சூழ்ந்த மருதூரையுடையவருமாகிய சிவபெருமானை—வந்திப்பன் - (யான்) வழிபடுவேன். எ - று (அஅ)

வந்திக்குமாதரபத்தாக்கித்தத்தனமனமகிழ்ந்து
வந்திக்குமாதரமராவதிதொழுமன்னனெனலு
வந்திக்குமாதரக்கன்றருந்துமமருதூரனமன
வந்திக்குமாதரப்போதணுகாதென்னுளவைகுவனே.

(இ - ள்.) வந்திக்கும் ஆதரம் பத்தர் சித்தத்தன் - வழிப டுகின்ற விருப்பத்தையுடைய அன்பர்களது சித்தத்திலுள்ளவ ரும்—மனம் மகிழ்ந்து வந்து இக்கு மாதர் அமராவதி தொழும் மன்னன் - நெஞ்சம் உவந்து வந்து இப்பூமியின்கண்ணே அழகையுடைய அமராவதியிலுள்ளவர்கள் வணங்குகின்ற நாயகரும்—நெல் இக்கும் உவந்து ஆ தரம் கன்று அருந்தும் மருதூரன் - நெல்லையும் கரும்பையும் மகிழ்ந்து பசுக்களும் கூட்டமாகிய கன்றுகளும் உண்கின்ற மருதூரையுடையவரு மாகிய சிவபெருமான்,—நமன் வந்திக்கும் மா தரம் போது அணுகாது - இயமன் நோய் செய்கின்ற பெரிய அச்சத்தை யுடைய காலத்தின்கண் அணுகாதவண்ணம்,—என் னுள் வைகுவன் - என்னுள்ளே எழுந்தருளியிருப்பர். எ-று. (௮௯)

வையம்புரந்தரமாலங்கிவின்மலைமாசுணநாண்
வையம்புரந்தரர்வானவர்பாகயன்மாமறையி
வையம்புரந்தரமாறப்படைத்தனர்மாமதுரை
வையம்புரந்தரசாண்மருதூரர்தம்வல்லவமே.

(இ - ள்) வை அம்பு அங்கி உரம் தரன் மால் - கூர்மை யும் பாணமும் (முறையே) அக்கினியும் வலிமையைத் தரித்த வராகிய விட்டுணுவுமாம்,—வில் மலை - வில் மேருமலையாம்,— நாண் மாசுணம் - நாணி பாம்பாம்,—வையம் புரந்தரர் வான வர் - தேர் இந்திரரும் தேவருமாம்,—பாகு அயன் - சாரதி பிரமனும்,—மா மறை - குதிரைகள் வேதங்களாம்,—இவை அம் புரம் தரம் மாறப் படைத்தனர் - இவைகளை அழகிய முப் புரங்களும் வலிமை நீங்கும்பொருட்டுப் படைத்தருளினர்,— மா மதுரை வையம் புரந்து அரசாள் மருதூரர்தம் வல்லவம் - பெரிய மதுரையின்கண்ணெழுந்தருளியிருந்து பூமியைக் காத்து அரசாண்டருளிய மருதூரையுடைய சிவபெருமானது வல்ல வம் இது. எ - று. (௯௦)

வல்லியமாமனதளுடையானமருதூரன்வள்ளி
வலலியமாமனமுருகனபிதாமுமமலஙகளெனனும
வலலியமாமஒனகிழதனென்னையாளுமெனமாடடினிநீ
வலலியமாமனத துணணிஇனயாயகொலவரததினையே.

(இ - ள்.) வலலியம மா மன அதள உடையான - புலியி
னது பெரிய நிலைபெறற தோலாகிய உடையையுடையவருமம--
மருதூரன - மருதூரையுடையவருமம—வளளி வலலி அம
மாமன-வளளியெனனும பெயரையுடைய கொடிபோல்வாளு
கக அழகிய மாமனருமம—முருகன பிதா-முருககடவுளுககுத
தநதையாருமாகிய சிவபெருமான—மும்மலஙகள எனனும
வலலீ அமமாமல நெகிழதது-மூனறுமலஙகளெனபபடும வில
ஙகுகள அமுககாவணணம பிரிதது—எனனை ஆளும - எனனை
ஆணடருளுவா;—வல இயமா இனி நீ என மாடடு வரததினை
மனததுள நினையாயகொல - வலிய இயமனே இனி நீ எனனி
டதது வருதலை உனனெஞசிலே நினையாயபோலும். எ-று. ()

வரபபுடைககுஞசிசசடையானகுவளைமதுவொழுகி
வரபபுடைககுஞசெறுமாமருதூரவெறபமஙகைதனபால
வரபபுடைககுஞசிஙகஙகஙகுலினவாரலைவலலெழிலி [யே.
வரபபுடைககுஙகொஙகையாதலின வேணடுமெவரைவினி

(இ - ள்.) வரம அபபு உடைக் குஞசியான - மேலாகிய
நீரையுடைய குஞசிசசடையையுடைய சிவபெருமானது—
குவளை மது ஒழுகி வரபபு உடைககும் செறு மா மருதூர
வெற்ப - குவளைமலரினினறும தேனொழுகி வரமபுகளையுடை
க்கினற வயலகளினாலே சூழப்பட்ட பெரிய மருதூரிலுள்ள
மலையையுடைய தலைமகனே,—மஙகை தன பால வரச் சிங
கம புடைககும-தலைமகளிடதது நீ வரச சிஙகஙகொலலும,—
கஙகுலின் வாரலை - இரவிலே வாராதொழி,—வல எழில்
இவரக கொஙகை புடைககும - சூதாடுகருவியினது அழகு

செறியுமவண்ணம தனம வீஙகும,—ஆதலின இனி வரைவு வேணடும - ஆதலால இனி விவாகம வேணடும. எ - று
[பாஙகிவரைவு முடுககம] (கூ௨)

இனியமனசசுதலிலலைநெஞசேமனறலீாஙகமலத
தினியமனசசுதனபோறறுமபிரானமருதூரிறையா
மினியமனசசுதமபோநதிடுஙகணடனிலஙகுபொறறு
ளினியமனசசுருதிபபொருளோடுமிறைஞசுவனே.

(இ - ள.) இனி யமன நசசுதல் இலலை - இனி இயமன் விருமபுதலிலலை,—நெஞசே - மனமே,—மனறல ஙாம கமல ததின நியமன அசசுதன போறறும பிரான - மணததையுடைய குளிாநத தாமரைமலராகிய கோயிலையுடைய பிரமாவும விடடுணுவுந துதிககினற கடவுளாயும—மருதூா இறை ஆம இனிய மன் - மருதூருக்கு நாயகராகிய இனிய தலைவருமம—நசசு உதம போநதிடும கணடன - நஞசாகிய நீா தஙகுகினற கழுததையுடையவருமாகிய சிவபெருமானுடைய—இலஙகு பொன தாளின - விளஙகுகினற பொனபோலுந திருவடிகளிலே—இயம மன அச சுருதிப பொருளோடும இறைஞசுவன - ஒலி பொருநதிய அநதவேததததினது பொருளுடனே வணஙகுவேன. எ - று. (கூ௩)

இறையாமலகஙகையானமருதூரனிணையடியை
யிறையாமலகமெனககணடிறைஞசுவனெனகவிபாழ்க
கிறையாமலகமகிழ்வுறப்பாடுவனிஙகியமற
கிறையாமலகணடிதநெனமேலவருவதியல்பலலவே.

(இ - ள) இறை - கடவுளும—ஆமலம கஙகையான-பரிசுததமாகிய கஙகையையுடையவருமம—மருதூரன் - மருதூரையுடையவருமாகிய சிவபெருமானுடைய—இணை அடியை - இரண்டுதிருவடிகளையும—இறை ஆமலகம எனக கணடு இறைஞசுவன - கையிலுளள நெலலிககனிபோலத தரிசிதது

வணங்குவேன்,—என் கவி பாழ்க்கு இறையாமல் - என்னு டைய பாட்டுக்களை வீணுக்கிறைக்காது—அகம் மகிழ்வு உறப் பாடுவேன் - மனம் மகிழ்ச்சியடையும்வண்ணம் பாடுவேன்,— இங்கு 'இயமற்கு இறை யாம் அல - இங்கே இயமனுக்குச் சிறுமையுடையேம் நாமல்ல;—கண்டித்து என்மேல் வருவது இயல்பு அல்ல - கண்டித்து என்மீது வருதல் (அவனுக்கு) முறையன்று. எ - று (கூச)

இயலுமிசையும்பயின்மருதூரிறையினனருளா
லியலுமிசையும்பரிசநின்றேங்கிடலெய்தவிவ
ணியலுமிசையுமிதுமுடிப்பாயிங்குப்போலவெங்க
ளியலுமிசையும்பாதம்பதிநீயிருந்திடவே.

(இ - ள) இயலும் இசையும் பயில் மருதூர் இறை இன் அருளால - இயற்றமிழும் இசைத்தமிழும் பயிலாநின்ற மரு தூரின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானது இனிய கருணையினாலே - இசையும் பரிசம் இயலும் - (நீ) உடன்படும் பரிசம் பொருந்தும்;—நின்று ஏங்கிடல - நின்று இரங்கா தே—இவண் இயலும் இசையும் எய்த-இவ்வுலகத்திலே ஒழு க்கமும் கீர்த்தியும் அடையும்பொருட்டும்—இங்குப்போல எங் கள் இயலும் நீயும் மிசை உம்பாதம் பதி இருந்திட - இங்கே போல எங்கள் பெண்ணும் நீயும் மேலுள்ள தேவருலகத்தி லும் வாழும்பொருட்டும்—இது முடிப்பாய் - இவ்விவாகத்தை முடிக்கக்கடவாய். எ - று [வரைவெதிர்கோடல்] (கரு)

இருவரும்பன்னமலர்வாவியிற்செலினீராங்கழுநீ
ரிருவரும்பன்னநின்கண்கண்டுவாடுமிருளெனக்கு
ளிருவரும்பன்னநெருங்கியகாவிலியானசெலவனீ
யிருவரும்பன்னகப்பூண்மருதூரனெழிலவரைக்கே

(இ-ள) இருவரும் மலர் பன்ன வாவியில் செலின்-நாமி ருவரும் பூக்களைக் கொய்யும்பொருட்டு வாவியிலே போவே

V.B. SUBBRAHMANYASARMA TAMIL PANDIT

மாயின,—ஈாம் கழுநீர் இரு அருமபு அனன நின கண கணடு வாடும - குளிர்மையாகிய குவளையினது பெரிய அருமபுகள (தமமைப)போனற உனனுடைய கணகளைக் கணடு வாடும;—இருள எனக குளிரு வரும பனனம நெருஙகிய காவில யான செலவன - இருளென்று சொலலுமவணணம குளிர்மை வருகினற இலைகள நெருஙகிய சோலையிலே நான போவேன,—நீ இரு - நீ (இஙகே) இரு,—அரும பனனகம பூண மருதூரன எழில வரைககு - அரிய பாமபாகிய ஆபரணததையணிநத மருதூரையுடைய சிவபெருமானது அழகையுடைய மலையினிடதது எ - று. [பாஙகி தலைவியைக குறியிடததுயததுநீஙகல.]

வரைவிலஙகையனறனதஞ்செழுததுமறநதிருநத
வரைவிலஙகையனமருதூரனவெறபினவடிவிதெனன
வரைவிலஙகையநதருஞசிறறிடைசசிககுமனனறகுமிவ
வரைவிலஙகையனறடாததானுநதேவியுமானினவே

(இ - ள) வரை வில அம கையன - (மேரு) மலையாகிய விலலையேநதிய அழகியகையையுடையவரும—தனது அஞசு எழுதது மறநது இருநதவரை விலஙகு ஐயன - தமமுடைய பஞசாக்ஷரததை மறநதிருநதவாகளை விலககுகினற கடவுளும—மருதூரன வெறபின - மருதூரையுடையவருமாகிய சிவபெருமானுடைய மலையினகணணே—இது எனன வடிவு-இது எனன அழகு'—வரைவு இல - 'பிரிவிலலை,—அஙகு ஐயம தரும சிறு இடைசசிககும மனனறகும - அஙகே ஐயததைதத தருகினற சிறிய இடையையுடைய தலைமகளுககும தலைமகனுககும—இவவரைவு இலஙகை அனறு அடாததானும தேவியும மானின - இமமணம இலஙகையை அநநாளிலே பொருதவனாகிய இராமனையும (அவனமனைவியாகிய) சீதையையும போனறன எ - று. [செவிலி நறறாயககிருவா காதலையுமறிவிததல] (கஎ)

மானததரையரைவனபுலிததோலரைவட்டறுதத
மானததரையரைததென்மருதூரரைமாமலரோன
மானததரையரைவாழ்ததிவணஙகுமினவானததரு
மானததரையரைவைப்பரப்பாறசிவமண்டலததே.

(இ - ள்.) மான அததரை - மானையேநதிய கையையுடையவரும—அரை வல புலித தோலரை - அரையினகணணே வலிய புலிததோலையுடையவரும—வட்டறுதத மான அதது அரையரை - (தமககு இவவளவெனறு வரையறுதத உமாதேவியாா பொருநதிய சிவபபாகிய பாதியையுடையவரும— தென மருதூரரை - தென மருதூரையுடையவரும—மா மலரோன மா நததா ஐயரை - பெரிய தாமரைமலரிலிருககும பிரமனுககும பெரிய சஙகையுடைய விட்டுணுவுககும தநதையாருமாகிய சிவபெருமானை—வாழததி வணஙகுமின - துதிதது வணஙகுஙகள;—வானததரும மானத தரையரை அபபால சிவமணடலதது வைபபா - தேவாகளும நாணுமவணணம பூமியினுளளோரை அபபாலுளள சிவலோகததினகண இருததியருளுவா. எ - று. (கூஅ)

மணடலமுணடவனகணடறியாதவனவண்டமிழ்கக
மணடலமுணடமுனிமுதனூலவாவணஙகுமையன
மணடலமுணடககாடுழககுமமருதூரனமுக
மண்டலமுணடனபுசெயநெஞசமேயஞசனமாவினைககே

(இ - ள்) மணடலம உணடவன கணடு அறியாதவன - பூமியையுணடவராகிய விட்டுணுவும கணடறியாதவராயும— வள தமிழ கமணடலம முணடம முனி முதல நாலவா வணஙகும ஐயன - வளம பொருநதிய தமிழை வளாதத கமணடலததையுடைய திரிபுணடரததைத தரிதத அகததியா முதலாகிய நானகுமுனிவாகள வணஙகுகினற கடவுளாயும—மணடு அலம முணடகம காடு உழககும மருதூரன - நெருஙகிய கல

பை தாமரைககாட்டை உழககுகின்ற மருதூரையுடையவ ராயுமுளள சிவபெருமானது—முகம மண்டலம் உணடு - திரு முகமணடலம உணடு;—அனபு செய நெஞசமே - அனபு செயவாயாக மனமே;—மா வினைககு அஞசல - பெரிய வினை களுககு அஞசாதொழி. எ - று. (௯௯)

மாவினலஙககலசசெறறமாறஙகுவாமபஙகா
மாவினலஙகனிநீாசெங்நெறபாயமருதூராமலை
மாவினலஙகவளைததவாபாதமவணஙகினாககு
மாவினலஙகலஙகறறோளிலவாழுமலாததிருவே.

(இ - ள.) மா இனல அஙகு அகலசசெறற மால தஙகு வாமம பஙகா - யானையினுடைய துனபம அஙகே ஒழியும பொருட்டு (முதலையைக) கொனற விடடுணு தஙகுகினற இட பபாகததையுடையவரும—மாவின நல அம கனி நீா செந நெல பாய மருதூரா - மாமரததினுடைய நலல அழகிய பழத தினது சாறு செநநெறபயிாகளுககுப பாயகினற மருதூரை யுடையவரும—மலை மா வில நலஙக வளைததவா - (மேரு)மலை யாகிய பெரிய விலலை முடஙகுமவணணம வளைததவருமாகிய சிவபெருமானுடைய—பாதம வணஙகினாககு - திருவடிகளை வணஙகினவாகளுககு—மாவின அலஙகு அலஙகல தோளில வணடுகளையுடைய விளஙகுகினற மாலையை அணிநத புயததி னகணணே—மலாத திரு வாழும - தாமரைமலரிலிருககினற இலககுமி வாழுவள. எ - று. (௧௦௦)

மருதூரநதாதியுரை முறறுபபெறறது

திருசசிறறமபலம.